

சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் உளவியல் கோட்பாடுகளைப் புலப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றன. சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள், அவர்களது அனுபவமாகவும் அல்லது கண்ட காட்சியின் விளைவால் எழுதப்பட்டவையாகவும் அல்லது ஒருவர் கூற்றினைக் கேட்டதின் பயனாகவும் எழுதப்பட்டவைகளாக அமைகின்றன. எவ்வகையாயினும் உள்ளத்தில் எழுகின்ற புலனுணர்ச்சிகள், உணர்வுகள், எண்ணங்கள் முதலியவைகளால் ஏற்படும் அனுபவக் கூறுகளைக் காட்சிப் படுத்துவதாக சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அப்பாடல்களில் அமைந்த உணர்வுகளின் தன்மைகளை அதற்குரிய உளவியல் கோட்பாடுகளோடு கூறுவதோடு, மனத்தின் சொற்பொருள், தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் மனவியலுக்கான பதிவுகள் முதலியவற்றை விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

3.1. மனம் என்பதனைக் குறிக்கும் சொற்கள்

‘மனம்’ என்னும் சொல் சிந்தை, அகம், இதயம், உளம், உள்ளம், சித்தம், நெஞ்சு என்று பல பொருள் சுட்டும் ஒரு சொல்லாக அமைந்துள்ளதாகத் தமிழ் அகராதி குறிப்பிடுகிறது.¹

மனம் என்னும் சொல் தரும் பொருள்கள் வெவ்வேறு சொல்லாடல்களால் அமைந்திருப்பினும், அவையாவும் மனிதனின் அகக்கருவியாகிய உள்ளத்தையே சுட்டுகின்றன.

3.2. மனம் : சொற்பொருள்

மனம் என்னும் சொல்லின் அமைப்பிலிருந்து அதன் தன்மைகளை உணரமுடியும். மனம் என்பது மன்+அம் எனப் பிரிந்து, மன்னுதற்கு அதாவது நிலைபெற்று விளங்குவதற்குக் காரணமான திறனாக இருப்பது என்னும் பொருளைத் தருகிறது. மனிதன் உலகில் நிலைபெற்று நல்வாழ்வு வாழ்வதற்குத் துணையாக இருக்கும் அகக் கருவியாக மனம் விளங்குகிறது. இதனையே,

‘மன்னா உலகில் மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிரீஇத் தாம்மாய்ந் தனரே’²

என்று புறநானூற்றுப் பாடல் அடிகளும்,

‘தம்மின் தம்மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது’³

என்று திருக்குறளும் கூறுகிறது. ‘மன்’ என்பது ‘நிலைப்பேறு’ என்பதை உணர்த்துவதை இவ்வரிகள் நிறுவுகின்றன. திருவள்ளுவர் ‘மன்னுயிர்’ என்று மனித உயிரினங்களைக் குறிப்பது சிந்தனைக்குரியது. மனம் உடைய உயிர், மனித உயிர் ஒன்றே என்பதை உணர்த்தும் வகையினிலேயே (‘மன்’, ‘உயிர்’ என்று அமையுமாறு) மன்னுயிர் என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். மன் என்பது மனம் என்றே இங்கு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதன் பின்புலத்தில், மனிதனுடைய நிலைப்பேற்றிற்குக் காரணமான அகக் கருவி மனமே என்பதை தமிழர்கள் உணர்ந்திருந்தமை புலப்படுகிறது.

மனிதன் என்னும் சொல்லும் மனம் என்பதினூடாகவே உருப்பெற்றிருக்கிறது. மனமுடையவன் மனிதன் என்றாகி, மனம்-மனத்தின்-மனித்தன்- மனிதன் என்னும் நிலையில் அச்சொல் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“மாந்தர்கள் விலங்கு என்று உன்னும் மனத்தன்”⁴

“அவியறு மனத்தன்”⁵

என்னும் கம்பராமாயண அடிகளில் அதைக் காணலாம். மனத்தன் என்னும் சொல்லே மனிதன் என்னும் நிலையில் அமைந்து பொருள் புலப்படுத்துவதை இதனூடாக உணரலாம். தொடக்க நிலையில் மனத்தன் என்றிருந்தது பின்னர் இகரம் பெற்று மனித்தன் என்றாகிப் பிறகு மனிதன் என்றாகி இருக்கிறது.

“மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே”⁶

என்று தேவாரப் பாடல் அடியில் மனிதன் என்பது ஒற்று மிகுந்து ‘மனித்தன்’ என்று அமைந்திருப்பது அப்பாடலின் அமைப்பை நோக்கியே எனினும், மனிதன் என்பது மனித்தன் என்று வழங்கப்படும் நிலையையும்

காணமுடிகிறது. மனிதன் என்பதே முதல் நீண்டு, தகரம் டகரமாகத் திரிந்து மானிடன் என்றும், பின்னர் மானுடன் என்றும் வழங்கலாயிற்று. அதன் பின்புலத்திலேயே மனித சக்தியை உணர்த்தும் 'மானுடம்' என்னும் புதுச் சொல்லாக்கமும் உருப்பெற்றிருக்கிறது. அச்சொல்லாற்றலைக் கம்பராமாயணத்தில் காணலாம்.

“ஆறுகொள் சடிலத் தானும் அயனு மென்றிவர்களாகி
வேறுள குழுவையெல்லாம் மானுடம் வென்றதம்மா”⁷

என்னும் வரிகளில் மானுடத்தின் மேன்மையினைக் காட்சிப்படுத்துகிறார் கம்பர். அம்மேனியினை மானுடம் பெறக் காரணமாக இருப்பது மனமே என்பதையும் கம்பர் உணர்த்துகிறார்.

3.3. மனத்தின் அமைவிடம்

மனத்தின் அமைவிடம் என்பது எது என்பதனைக் குறித்து கருத்து வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. மனம் எங்குள்ளது என்பதிலும் பல்வேறு மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் காணலாம். மனம், மனித மூளையில் இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் பலரும் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

மூளை மற்ற உறுப்புகளுடன் தொடர்பு பெற்றிருத்தலையும்; அத்தொடர்பு நரம்புகளால் ஆக்கப்பட்டிருத்தலையும்; மூளை நரம்புத் தொடைகளால் வேயப்பட்டிருத்தலையும்; அத்தொடை களை வேறு பல மெல்லிய நரம்புக் கோப்புகள் காத்து வருதலையும்; அக்கோப்பை காக்க மிக மெல்லிய மூல நரம்புகளிருத்தலையும்; அவைகளினூடே மிக மிக நுண்ணிய அறைகள் செறிந்திருத்தலையும் முறையே விளக்கி, அவ்வறைகளின் செறிவில் ஒருமைப்பாடிருக்கிறதென்றும், அவ்வொருமைப்பாட்டினின்றும் உருக்கொள்வது மனம் என்றும் கூறப்படுகிறது.⁸

மூளைக்கும், நரம்புத் தொடைகளுக்கும், மனத்துக்கும் தொடர்பிருப்பின், அவைகளுக்கு ஊறு நேரும்போது மனத்திற்கும் ஊறு நேர்கிறது. அதனூடாகவே

மனம் மூளையில் இருப்பதை ஏற்க முடியும். இத்தகைய தன்மை மனிதனுக்கு நேர்வதையும் காணலாம். தலையில் பலத்த அடிக்கு ஆளான ஒருவரின் பேச்சு தடுமாறுகிறது. நினைவும் தடுமாற்றம் பெறுகிறது. இம்மாற்றங்களுக்குக் காரணம், மூளையில் ஏற்பட்ட கலக்கம், மூளையில் உள்ள மனத்திற்கும் ஏற்படுகிறது. மனக்கலக்கம் ஏற்பட்டமையால் பேச்சில், நினைவில் தடுமாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன.

மூளைக்கோளாறு ஏற்பட்ட ஒருவரால் எச்செயலையும் சரியான முறையில் செய்ய முடிவதில்லை. அவரது மனத்தின் செயல்பாடுகளும் சேர்ந்தே பாதிப்படைகின்றன. அதுபோல மன நோயாளி ஒருவரது மூளையும் பாதிப்படைகிறது. அல்லது செயல்பட முடியாத நிலை உருவாகிறது. இவை அனைத்தும் மூளையில்தான் மனம் உள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

மேற்கண்ட இக்கருத்து இந்தியத் தத்துவ அறிஞர்களின் கருத்தோடு மாறுபடுகிறது. அவர்களின் கருதுகோளின்படி, மனம் என்பது மனிதனுடைய சிந்தனைத் திறனுக்குக் காரணமாக உள்ள ஒரு கருவி என்பது புலனாகிறது. மனிதனுடைய உடலிலே மனம் எங்கு இருக்கிறது என்பது பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் இன்றும் நடந்தவண்ணமே இருக்கின்றன.

இந்தியத் தத்துவ அறிஞர்களில் ஒரு சாரார், மனிதனுடைய உடலில் இடப்பக்க மார்பில் உள்ள இருதயத்தில் மனம் இருப்பதாகவும், மற்றொரு சாரார்-யோக நெறியில் ஈடுபட்டோர்- நெற்றியில் இரு புருவங்களுக்கு இடையில் மனம் இருப்பதாகவும் கருதுகின்றனர்.⁹

அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தலையின் இடப்புறப் பிற்பகுதியில் உள்ள சிறு மூளையே மனத்தின் நிலைக்களம் என்று ஆய்வில் கண்டுணர்ந்ததாகக் கூறுகின்றனர். மேல்நாட்டவர்கள் மனித மனம் மூளை அல்ல என்றும், மனத்தின் அமைவிடங்களில் மூளையும் ஒன்று என்றும் கருதினர். மூளையின் அசைவுகளின் மூலமாக இவ்வுலகைப் பற்றிய அனுபவங்களை மனம் பெற்றுக் கொள்கிறது என்றும், உடலில் பல இடங்களில் மனம் தங்குவதாகவும், அதில்

மூளையும் ஒன்று என்றும் கூறினார்கள். பல இடங்களில் மனம் சென்று தங்கினாலும் அதன் நிலையான இடம் இருதயம் என்று சமய நூலார் கருதுகின்றனர்.¹⁰ இவ்வாறு மனத்தின் அமைவிடம் குறித்துப் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன.

3.4. தமிழ் இலக்கண - இலக்கியங்களில் மனவியல்

கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் மனம் பற்றிய பெரிய ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டிருப்பினும் உடலில் இந்த இடத்தில்தான், இதுவாகத்தான் மனம் இருக்கிறது என்று எவராலும் காட்ட இயலவில்லை என்றும், உடலில் உயிருக்கு இணையான இன்னொரு நுண்பொருளாகவே மனம் இருந்து வருகிறது என்றும் இரா. செல்வக்கணபதி கூறுகிறார்.¹¹

அத்தகைய நுண் பொருளின் தன்மைகளை, உணர்வுகளை, பன்முகப் பதிவுகளைத் தமிழ் இலக்கண-இலக்கிய நூல்கள் பதிவுசெய்துள்ளது, தமிழர்களின் ஆளுமையைக் காட்டுகிறது.

3.4.1. தொல்காப்பியம் கூறும் மனக்கோட்பாடு

தொல்காப்பியர் மரபியலில் உயிர்களின் அறிவு பற்றிக் கூறுகையில்,

‘ஓன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே
 இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
 மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே
 நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
 ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செனியே
 ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
 நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே’¹²

என்று, ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரை உள்ள உயிரினங்களைப் பகுத்து, ‘ஆறறிவு என்பது உடம்பினாலும், வாயினாலும், மூக்கினாலும், கண்ணினாலும், செவியினாலும், மனத்தினாலும் அறியப்படுகிறது’ என்னும் மனம் தொடர்பான கோட்பாட்டைக் கூறுகிறார். மேலும்,

தொல்காப்பியத்தில் மனம், மனத்தின் இயல்பு, அதன் ஆளுமை குறித்த பல அரிய பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியத்திற்கு அமைந்த உரைகள் பலவும், மனம் பற்றிய கோட்பாடுகளுக்கு நுட்பமான விளக்கங்களைத் தருகின்றன. அதிலும் பொருளதிகாரத்தில் அகம்-புறம் என இருவகை இலக்கியங்களின் இலக்கண வரையறைகளை வழங்கி மனம் குறித்த நுண்ணிய கருத்துக்களைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

பொருளதிகாரத்தில் அக்காலத்தில் நிலவிய தமிழ்க் கவிதைகளின் பாடுபொருள் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. ஒன்பது இயல்களைக் கொண்ட இதில் இரண்டாவதாகிய புறத்திணை இயலும் ஐந்தாவதாகிய பொருளியலின் சில நூற்பாக்களும் மட்டுமே புற இலக்கணக் கூறுகளாகும். எஞ்சிய இயல்கள் பெரும்பான்மையும் அகம் பற்றியே பேசுகின்றன.

‘அகப்பொருளாவது போக நுகர்ச்சி யாகலான் அதனால் ஆயபயன் தானே அறிதலின் அகம்’ என்கிறார் இளம்பூரணர்.¹³

அகம், புறம் என்பன காரணப் பெயர் என்றும் விளக்கியுள்ளார். காமநுகர்ச்சி பற்றிய உள்ளத்து உணர்வுகளே அகம் என்பது இதனால் உணரப்படுகிறது. ஆகவே, மனம் சார்ந்த விளக்கப் பகுதியாகவும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் அமைந்துள்ளமை இதனால் அறியலாம்.

3.4.2. தொல்காப்பியம் : உரிப் பொருள்கள் உணர்த்தும் மனவியல் குறித்த பதிவுகள்

அகப்பாடல்களில் முதல், கரு, உரி என்னும் மூன்று பொருள்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் மனம் பற்றி நிற்கும் உரிப்பொருளே தலையானது என்பதை

‘முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே
நுவலும் காலை முறை சிறந்தனவே
பாடலுள் பயின்றவை நாடுங்காலை’¹⁴

என்னும் அகத்திணையியல் நூற்பா உறுதி செய்கிறது. மூன்றாவதாகிய

உரிப்பொருள் எவை என்பதை,

‘புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே’¹⁵

எனத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

1. **புணர்தல்** என்பது கூடுதல் தொடர்பாக எழும் உள்ளத்து மகிழ்ச்சி.
2. **பிரிதல்** என்பது காதலர் ஒருவரை ஒருவர் பிரிதலால் ஏற்படும் மனத்துயர்.
3. **இருத்தல்** என்பது பிரிவுத்துயரை அறிவால் ஒரு கட்டுக்குள் நிறுத்தி வைக்கும் மனம் பற்றிய வலிமை.
4. **இரங்கல்** என்பது பிரிவாற்றாது வாடுதல்.
5. **ஊடல்** என்பது மனத்துள் எழும் சிறுசினம்.

இதன் பின்புலத்தில், அகத்திணையின் தலையாய உரிப்பொருள் ஐந்தும் மனத்தோடு தொடர்புடையன என்பது தெளிவாகிறது. தொல்காப்பியமும் சங்ககால இலக்கியங்களும் ‘மனவியல்’ சார்ந்த பதிவுகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. மனம் மற்றும் மனத்தின் உணர்வுகள் குறித்த நுட்பமான ஆய்வில் சுமார் மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதும் இதனூடாக அறியமுடிகிறது.

3.4.3. சங்க இலக்கியங்களில் மனம்

மனம் என்னும் சொல் சங்க இலக்கியங்களில் மிக அருகியே காணப்படுகிறது. ‘செயல்படு மனம்’¹⁶, ‘துனிகூர் மனம்’¹⁷, ‘நன்று புரிந் தெண்ணிய மனம்’¹⁸, ‘மகிழும் மனம்’¹⁹, ‘திரியும் மனம்’²⁰, ‘செற்றம் நீங்கிய மனம்’²¹, ‘இடும்பை கூர் மனம்’²², ‘விதுப்புறு மனம்’²³ இவ்வாறு இலக்கியங்களில் ஒரு சில இடங்களில் மனம் என்னும் சொல்லாடல் பயின்று வந்துள்ளது. எனினும், மனம் என்னும் பொருளைக் குறிக்கும் நெஞ்சம்,

உள்ளம், சிந்தை முதலிய சொற்கள் இலக்கியங்களில் எளிதாகக் காணமுடிகிறது.

3.5. சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் உளவியல் கோட்பாட்டுக் கூறுகள்

சங்க இலக்கியப் பதிவுகளில், குறிப்பாக சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் மனம் குறித்த கருத்தாக்கங்கள் செறிவுற்று அமைந்திருக்கின்றன. மனத்தில் ஏற்படும் புலனுணர்ச்சிகள், உணர்வுகள், எண்ணங்கள் ஆகியவைகளினால் ஏற்படும் அனுபவக் கூறுகளைச் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் ஏற்று அமைந்துள்ளன. மேலும், பாடல்களின் துறைகள், கூற்றுக்கள் ஆகியவற்றை ஆழ்ந்து நோக்கினால் அவற்றில் மனம் குறித்த பதிவுகளையும், அதனூடாக உளவியலாரின் கோட்பாடுகளையும், அவற்றின் வாயிலாக வெளிப்படும் உடல்மொழி மூலம் உணர்வுகள் புலப்படும் திறனையும் காணமுடிகிறது.

அவ்வகையினில் 41 சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் 181 பாடல்களில் உள்ள உளவியல் கோட்பாடுகளை,

- ❧ நிலைமாற்றம் (CONVERSION)
- ❧ பின்னோக்கம் (REGRESSION)
- ❧ உணர்வு ஒதுக்கம் (ISOLATION OF AFFECT)
- ❧ தொடர்பு அறுதல் (DISSOCIATION)
- ❧ எதிர்வினை அமைப்பு (REACTION FORMATION)
- ❧ படைத்து மொழிதல் (PROJECTION)
- ❧ செயல் ஆளுமைத்திறன் (EXPRESSION)

ஆகிய ஏழு பகுப்புகளாகத் தொகுத்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

3.5.1. நிலைமாற்றம் (CONVERSION)

உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற போராட்டமான மனநிலையும், குழப்பமான மனவுணர்வும் உடலின் செயல்பாடுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

இவ்வகையில் ஏற்படுகின்ற அனைத்து மாறுதல்களும் உள்வியல் அடிப்படையில் 'நிலை மாற்றம்' என்றழைக்கப்படுகின்றன.

உள்ளத்தின் போராட்டமும், குழப்பமும், செய்வதறியா நிலையும் உடலின் செயல்பாடாக, மெய்ப்பாடாக நிலைமாற்றம் அடைகிறது. இந்த நிலைமாற்றம்,

(அ) உள்ளநிலை உடல்நிலையாதல்

(ஆ) உறக்கமின்மை

(இ) மனப்போராட்டம்

ஆகிய வகைகளில் செயல்படுகிறது.

3.5.1.1. (அ) உள்ளநிலை உடல்நிலையாதல்

உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற உணர்வுகளின் மூலம் உடல்நிலையிலும் மாற்றம் ஏற்படுவது இயல்பு.

அவ்வகையில் உடலில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தினை,

- (i) வளைகள் நெகிழ்தல்
- (ii) உடல் அழகு அழிதல்
- (iii) மனம் மகிழ்தலும்; மனம் துன்புறலும்
- (iv) உடல் மெலிவு
- (v) பசலை நோயால் தாக்கப்படுதல்

ஆகிய நிலைகளில் பகுத்துப்பார்க்கப்படுகிறது.

3.5.1.1.1. வளைகள் நெகிழ்தல்

தலைவளைத் தேடிச் சென்றதில் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட உடல்நிலை மாற்றத்தை,

'யானும்ஓர் ஆடுகள மகனே; என்கைக்
கோடு ஈர் இலங்கு வளைநெ கிழ்த்த
பீடுகெழு குரிசிலும், ஓர் ஆடுகள மகனே' ²⁴

என்னும் பாடலில் ஆதிமந்தியார் பதிவு செய்கிறார். தலைவனை எங்கு தேடினும் காணவில்லை. துணங்கை நடக்கும் இடமெல்லாம் தேடுவதால் தான் ஆடுகள மகளாக மாறிய திறனை தலைவி பதிவு செய்கிறாள். மேலும், தலைவனைத் தேடும் முயற்சியில் தனது கை **வளைகள் நெகிழ்ந்தன** என்று கூறுவதிலிருந்து தலைவியின் உடல்நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தை (உடல்மெலிவு) உணரமுடிகிறது.

வினை முடித்த தலைவன், தன்னைப் பிரிந்து தலைவி வருந்துவதை எண்ணி, விரைவில் தேரைச் செலுத்துமாறு பாகனிடம் கூறுவதாகவும் ஆண் மனநிலையில் இருந்து,

காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல
 மாமலை விடர்அகம் விளங்க மின்னி,
 மாயோள் இருந்த தேள நோக்கி,
 வியல்கிரு விசம்புஅகம் புதையப் பாஅய் ²⁵

என்று ஒளவையார் பாடல் அமைத்துள்ளார். மழை பொழியத் தொடங்கிய நிலையில் தான் தலைவியுடன் இல்லாத சூழலைக் குறித்தும், அதனால் தலைவியின் மனதில் ஏற்பட்ட துன்ப நிலையால் அவளது **வளைகள் நெகிழும்** (உடல் மெலிவு) தன்மைக்கு மாறிய நிலையையும் எண்ணி தலைவன் வருத்தமடைவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவியின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட துன்பமே அவளது உடல் மெலிவிற்கும் காரணமாக அமைந்தது.

குன்றியனார் பாடலில், தலைவன் பிரிந்ததால் தலைவியின் தோள் **வளைகள் நெகிழ்ந்ததாகக்** கூறப்படுகிறது.

‘துறை அணிந்தன்று, அவர் ஊரே இறை இறந்து
 இலங்கு வளை நெகிழ, சா அய்ப்
 புலம்பு அணிந்தன்று, அவர் மணந்த தோளே.’²⁶

தலைவிக்கு ஏற்பட்ட துன்பவுணர்வால் நேர்ந்த உடல்நிலை மாற்றத்தையே இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

3.5.1.1.2. உடல் அழகு அழிதல்

தலைவன் தன்னை மணம் முடிப்பதில் காலம் தாழ்த்திய சூழலில், தன்னுடல் அழகு அழியும் நிலையைத் தலைவி கூறுவதாக,

முரிந்த சிலம்பின் நெரிந்த வள்ளியின்,
புறன் அழிந்து ஒலிவரும் தாழ் இருங் கூந்தல்
ஆயமும் அழுங்கின்று; யாயும் அஃது அறிந்தனள்,
அருங்கடி அயர்ந்தனள், காப்பே; ²⁷

ஒளவையார் பாடல் அமைந்துள்ளது. சரிவான மலையில் வெப்பத்தால் கருகிய வள்ளிக்கொடி போல, தலைவன் மணம் முடிப்பதில் தாமதம் செய்வதால் ஏற்பட்ட துன்பமான மனநிலையைத் தன்னுடலின் ஊடாக அறியும் வகையில் **உடலழகு அழிந்தது** எனத் தலைவி கூறுகிறாள்.

3.5.1.1.3. மனம் மகிழ்தலும்; துன்புறலும்

தலைவன் உடன் இருக்கும்போது மனம் மகிழ்தலும்; அகலும்போது மனம் துன்புறும் நிலையும் உடல்நிலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் கூறாகும். இவ்வகை மாற்றத்தை,

‘கண்டனமன், எம் கண்ணே: அவன் சொல்
கேட்டனமன் எம் செனியே: மற்று அவன்
மணப்பின் மாண்நலம் எய்தி,
தணப்பின் நெகிழ்ப, எம்தடமென் தோளே?’ ²⁸

வெண்மணிப் பூதியாரின் பாடலில் காணமுடிகிறது ‘கடற்கரைச் சோலையில் தலைவனைக் கண்டன எம்கண்கள். அவன் சொற்களைக் கேட்டன எம் செவிகள். என் பரந்த மென்தோள்கள், அவன் என்னை மணந்தால் சிறப்புறுவதும், என்னைப் பிரிந்தால் நெகிழ்வும் செய்கின்றனவே’ என்று தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவன் உடன் இருக்கும் போது தன்னிலை சிறப்புற்று இருப்பதாகவும், பிரிந்தால் துன்புறுவதாகவும் எனத் தன்னிலையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தைத் தலைவி பதிவு செய்கிறாள்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் பாடலிலும் இந்நிலையைக் காணலாம். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி உள்ள நிலைமாற்றத்தால் உடல் மெலிவுறுகிறாள். இதனை,

‘இன்உயிர் குழைய முயங்குதொறும் மெய்ம் மலிந்து,
நக்கெனன் அல்லெனோ யானே எய்த்த
நோய்தணி காதலர் வர, ஈண்டு
ஏதில் வேலற்கு உலந்தமை கண்டே?’²⁹

என்னும் பாடல் காட்டுகிறது. தலைவியின் தாய் முருகனுக்கு வெறியாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறாள். அன்றிரவே தலைவனுடன் சேர்ந்ததினால் தலைவியின் உடல்நிலையில் நல்ல மாற்றம் ஏற்படுகிறது. வெறியாடலினாலேயே தலைவியின் நிலை மாறியது எனத் தாய் எண்ணுகிறாள். தாயின் இந்நிலைகண்டு தலைவி புன்னகைக்கிறாள். இவ்வாறு தலைவன் பிரிவால் ஏற்பட்ட துன்பவுணர்வால் **உடல் மெலிவுறுவதும்**, தலைவன் உடன் இருக்கும்போது **உடல் பூரிப்படையும்** நிலையையும் தலைவி பதிவு செய்கிறாள்.

மாறோக்கத்து நப்பசலையாரின் பாடலிலும் இவ்வுணர்வு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

‘அணிநலம் சிதைக்குமார் பசலை; அதனால்,
அசணம் கொல்பவர் கைபோல், நன்றும்
இன்பமும் துன்பமும் உடைத்தே,
தண்கமழ் நறுந்தார் விறலோன் மார்பே.’³⁰

‘குளிர்ந்த பெரிய மலைகளையுடைய மலைநாடன் என்னோடிருந்தால் எனது எழில் கூடுகிறது. என்னைப் பிரிந்தால், என் மாந்தளிர்த் தன்மை கெடுகிறது. என் அழகிய நலத்தைப் பசலை தோன்றிச் சிதைக்கிறது.’ இவ்வாறு இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரப் பெற்றுள்ள தலைவியை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

3.5.1.1.4. உடல் மெலிவு

தலைவியின் உயிர் நீங்கும் அளவிற்கு உடல் மெலிவுற்றதாக ஓளவையார் பதிவு செய்துள்ளார்.

‘தோளும் தொல்கவின் தொலைய, நாளும்
பிரிந்தோர் பெயர்வுக்கு இரங்கி
மருந்துபிறி து இன்மையின், இருந்துவினை இலனே’³¹

தலைவன் தன்னைப் பிரிந்ததால் பலவற்றையும் வெறுத்து, உண்ணாத வருத்தத்தால் உயிர் நீங்குமளவிற்கு **உடல் மெலிந்து**, தோள்களும் பழைய அழகு கெட்டதாகவும், தலைவியின் இந்நிலைக்கு தலைவனைத் தவிர வேறு மருந்து இல்லையெனவும் தலைவி கூறுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

3.5.1.1.5. பசலை நோயால் தாக்கப்படுதல்

பொருள் ஈட்டும் பொருட்டு தலைவன் பிரிந்ததால் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட பசலை நோய் குறித்தும் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘மருளின் மாலையொடு அருள்இன்றி நலிய,
நுதல்இறை கொண்ட அயல்அறி பசலையொடு
தொல்நலம் சிதையச் சாஅய்,
என்னள்கொள் அளியன்? என்னா தோரே’³²

இப்பாடலில்தலைவனின் பிரிவால் தலைவிக்கு நெற்றியில் உண்டான **பசலை நோயின் தாக்கத்தால்**, அவளது உடல் மெலிந்து, அழகு பாழ்படும் நிலையில் அயலவரும் அறியும் வண்ணம் ஆனதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தலைவியின் பிரிவுத்துன்பத்தை அவளது உடலின் ஊடாக அறியமுடிவதை இதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

3.5.1.2. (ஆ)உறக்கமின்மை

நிலை மாற்றத்தின் அடுத்த கூறாக உறக்கமின்மை அமைகிறது. சில இன்ப-துன்ப உணர்வுகள் உள்ளத்தில் எழுகின்றபோது கண்கள் உறக்கத்தைத் துறக்கின்ற நிலையை உணர்த்துவதே இந்நிலையின் தன்மையாகும்.

தலைவியின் உறக்கமற்ற நிலையை ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல் வழி காணலாம்.

‘ஆர்கலி ஏற்றோடு கார்தலை மணந்த
கொல்லைப் புனத்த முல்லை மென்கொடி
எயிறுஎன முகையும் நாடற்குத்
துயில்துறந் தனவால் தோழி! எம் கண்ணே.’³³

இப்பாடலில் கார்காலம் வந்த நிலையில் தலைவனுக்காகக் காத்திருத்தலில் மனதில் ஏற்பட்ட பிரிவின் துன்பத்தால் தனது **கண்கள் தூக்கத்தைத் துறந்ததாகத்** தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவி தனது ஆற்றாமையைக் கண்களின் மூலம் உணர்த்துவதாக, கூறியுள்ளார்.

நாண்இல மன்றஎம் கண்ணே நாள்நேர்பு,
சினைப்பசம் பாம்பின் சூழ்முதிர்ப் பன்ன
கனைத்த கரும்பின் கூம்புபொதி அவிழ ³⁴

என்னும் கழார்க்கீரன் எயிற்றியாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘தலைவர் பிரியும் போது உடம்பட்டுப் பிரியச் சம்மதித்தன என் கண்கள். இப்போது வாடைக் காற்றின் மிகுதியால் தலைவன் உடல் இல்லாததை எண்ணி அழுகின்றன. அக்கண்களுக்கு நாணமில்லை’ என்று தலைவி தனது பிரிவின் துயரால் உறங்க மறந்த கண்களைக் குறித்துக் கூறுகிறாள்.

மற்றொரு பாடலில் கழார்க்கீரன் எயிற்றியார் தலைவியின் உறக்கமற்ற நிலையையும் பதிவு செய்கிறார்.

‘அஞ்சவரு பொழுதி னானும், என்கண்
துஞ்சா வாழி தோழி! காவலர்
கணக்காய் வகையின் வருந்தியென்’ ³⁵

இப்பாடலில் ‘இரவுக் காவலர் போல, தானும் தலைவனின் பிரிவால் இரவைக் கணக்கிட்டு வருந்தி, நெஞ்சமும் புண்பட்டு, துன்பத்தால் **உறக்கமற்ற நிலைக்கு** ஆளானேன்’ என்று தலைவியின் உறக்கமற்ற நிலை காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

தலைவியின் உறக்கமற்ற நிலையை நல்வெள்ளியார் பாடலிலும் காணலாம்.

‘தண்ணென் முழுவின் இமிழ்ச்சை காட்டும்
மருங்கில் கொண்ட பலவின்
பெருங்கல் நாட! நீ நயந்தோள் கண்ணே’³⁶

இப்பாடலில், தலைவன் பிரிவால் தன் கண்கள் நாளும் உறங்காமல் கலங்கி, அவற்றில் நீர்த்துளிகள் நீங்காத நிலையை அடைந்ததாகத் தலைவி கூறும் நிலைப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

3.5.1.3.(இ) மனப்போராட்டம்

ஒரு நிலையில் மனம் அமையாமல் பல்வேறு எண்ணங்களுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் ஆட்படும் நிலையே மனப்போராட்டம் எனப்படுகிறது. அம்மனப்போராட்டங்களை,

அ. பிரிவுத்துன்ப மனப்போராட்டம்

ஆ. தலைவியால் இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்ட தலைவனின் மனப்போராட்டம்

இ. பிரிவுணர்த்திய தலைவனைப் போகவிட்ட தலைவியின் மனப்போராட்டம்.

ஈ. பசலை நோயால் ஏற்படும் தலைவியின் மனப்போராட்டம்

உ. நொதுமலர் வரைவால் ஏற்படும் தலைவியின் மனப்போராட்டம்

ஊ. காம நோயால் ஏற்படும் தலைவியின் மனப்போராட்டம்

ஆகிய நிலைகளில் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் பகுத்துப் பார்க்கப்பட்டுள்ளது.

3.5.1.3.1.(அ) பிரிவுத் துன்ப மனப்போராட்டம்

பாடல் பிரிவுத் துன்ப மனப்போராட்ட உணர்வை,

‘பெரும்பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன்;
கரைபொருது இழிதரும் கான்யாற்று இசுகரை
வேர்கிளர் மராஅத்து அம்தளிர் போல’³⁷

என்னும் ஓளவையாரின் பாடல் அழகாகக் காட்டுகிறது. குறித்த பருவத்தில் வருவதாகக் கூறிய தலைவன் வராததால் வருந்திய தலைவி அத்துன்பத்தை ஏற்க முடியாத நிலையில், ‘தாங்குவதற்கு இயலாத அரிய துன்பத்தைப் பெற்றவளாகிய நான் இறந்திருந்தால் அவர் மீது அன்புடையேன் என்றாகியிருக்கும். அவ்வாறு இறக்காமையினால் நான் அன்பற்றவளானேன்’ என்று தனக்குள் தலைவி புலம்புகிறாள். பிரிவுத் துன்பத்தைத் தாங்க இயலாமல், என்ன செய்வதென்று அறியாத குழப்பமான மனப்போராட்டத்தைப் புலப்படுத்துவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

மற்றொரு பாடலிலும் தலைவியின் மனப்போராட்டத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

‘ஆ அ ஓல்’ எனக் கூவு வேன்கொல்?
அலமரல் அசைவளி அலைப்ப, என்
உயவுநோய் அறியாது, துஞ்சம் ஊர்க்கே’³⁸

‘தலைவன் என்னுடன் இல்லாத சூழலில், சுழன்று வரும் தென்றல் காற்றானது எனது காதல் நோயை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. அந்த நோயின் கொடுமையை அறியாது உறங்கும் ஊரார்க்கு என் நிலையை எப்படி உணர்த்துவேன்? முட்டுவேனோ? தாக்குவேனோ? ஆவெனவும், ஒல்லெனவும் ஒலி உண்டாக உறுதியோடு குரலெழுப்புவேனோ?’ என்று என்ன செய்வது என்பதை அறியாமல் தலைவி தன் மனத்திற்குள் போராடும் நிலையை இப்பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது.

தலைவன், தலைவி இருவரின் மனமும் கலக்கமடைந்த நிலையைக் குறித்து கூறுவதாகவும்,

‘ஆயிடை, இருபேர் ஆண்மை செய்தபூசல்
நல்அராக் கதுவி யாங்குஎன்
அல்லல் நெஞ்சம் அலமலக் குறுமே’ ³⁹

பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவன் தன்மீது கொண்ட காதலால் தன்னைப் பிரிந்து செல்பவரல்லர் எனக் கருதியவளாகவும், அதே நேரத்தில் பிரிவினை நினைத்துச் சோர்ந்தும் இருந்தாள். பிரிவதாகச் சொன்னால், அதனை அறியாத இவளும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டாள் எனக் கருதி தலைவனும் சொல்வதில் சோர்வுற்றான். இவ்வாறு, இருவரின் மனமும் **போராட்டக் களமாக** விளங்கியதை ஔவையார் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

தலைவனின் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட மனப்போராட்டத்தை கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார் பதிவு செய்துள்ளார்.

‘யாதுசெய் வாம்கொல் தோழி! நோதக
நீர்எதிர் கருவிய கார்எதிர் கிளைமழை’ ⁴⁰

தலைவன் பிரிவால் குளிர்காற்றும் கொடுமையானதாக இருப்பதாகவும், இந்நிலையில் தான் **செய்வதறியாத மனநிலையை** உடையவளாகவும் தலைவி இருப்பதாகப் பாடல் சுட்டுகிறது.

3.5.1.3.2. (ஆ) தலைவியால் இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்ட தலைவனின் மனப்போராட்டம்

தலைவியின் மனப்போராட்டத்தைப் போன்றே தலைவனுக்கும் ஏற்பட்ட மனப்போராட்ட நிலையையும் ஔவையார் பதிவு செய்கிறார்.

‘பெயல்நீர்க்கு ஏற்ற பசங்கலம் போல
உள்ளம் தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி,
அரிதுஅவா வுற்றனை நெஞ்சே! நன்றும்’ ⁴¹

இப்பாடலில் மழை நீரை ஏற்கவியலாத மண்பாண்டம் போல், ஆசையைத் தாங்கவியலாத உள்ளத்துடன் தலைவியை நெருங்கிய தலைவனை, இரவுக்குறி மறுத்து நின்றாள் தலைவி. ‘என் உணர்வை அறியாதவளாகத் தலைவி மறுத்து

நின்றதால் மேலும் என் நிலை போராட்டத்திற்குரியதாய் ஆனதே' என்று தன் மனப்போராட்டத்தை, மனதிடமே புலப்படுத்துபவனாய் தலைவன் இருந்ததாய் ஓளவையார் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

3.5.1.3.3. (இ) பிரிவுணர்த்திய தலைவனைப் போகவிட்ட தலைவியின் மனப்போராட்டம்.

பிரிவுணர்வால் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட மனப்போராட்டத்தைக் கூறுவதாக,

‘மாயச் செலவாச் செத்து, ‘மருங்கு அற்று
மன்னிக் கழிக’ என்றேனே; அன்னோ!
ஆச ஆகு எந்தை யாண்டு உள்கொல்லோ?’⁴²

என்னும் நன்னாகையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. “செல்ல வேண்டும் எனப் பலமுறை கூறிய தலைவனின் வார்த்தையைப் பொய்யென எண்ணி, ‘போய் விடுக!’ எனக் கூறினேன். ஆனால், தலைவன் உண்மையாகவே என்னை விட்டு நீங்கிவிட்டான். தற்போது எங்கு இருக்கிறான் என்பதும் அறியமுடியவில்லை” என்று தலைவியின் வேதனை மிகுந்த மனப்போராட்டம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

3.5.1.3.4. (ஈ) பசலை நோயால் ஏற்படும் தலைவியின் மனப்போராட்டம்

பசலை நோயால் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட மனப்போராட்டத்தைக் கூறுவதாக நன்னாகையார் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘தொடிகழித் திடுதல் யான்யாய் அஞ்சவேலே;
அடுதோள் முயங்கல் அவை நானுவலே;
என்போல் பெருவிதுப் புறுக’⁴³

தலைவன் பிரிவால் ஏற்பட்ட பசலை நோயால் அன்றையைக் காண அஞ்சுவதாகவும், தலைவனின் தோளைத் தழுவ விரும்பியதால் அவையினரைக் கண்டு நானுவதாகவும், தலைவியின் செய்வதறியா நிலையை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

3.5.1.3.5. (உ) நொதுமலர் வரைவால் ஏற்படும் தலைவியின் மனப்போராட்டம்

தலைவியின் மாறுபட்ட எண்ணத்தைக் கூறுவதாக பூங்கண் உத்திரையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘மீன்வலை மாப்பட் டாஅங்கு,

இது மற்றுளவனோ, நொதுமலர் தலையே?’ ⁴⁴

‘பெரிய குளத்தில் வீசிய மீன்வலையில் விலங்கொன்று தானே அகப்பட்டது போல, வரைவுக்குரிய அயலவரின் முயற்சியானது என்ன பயனைத் தரவல்லது?’ என்று தலைவி கூறுகிறாள். ‘தன் தலைவன் அல்லாமல் அயலவரை மணம் முடிக்க நினைக்கும் பெற்றோரின் எண்ணம் எந்த பயனையும் தராது. எவர் வந்து வரைவுதலை நடத்தினும் தான் மணம் முடிப்பது, தான் விரும்பும் தலைவனையே’ என்று வரைவுக்குரியவரையும் தன் தலைவனையும் எண்ணி தலைவியின் மனம் மிகுந்த போராட்டத்திற்குள்ளான நிலையை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

3.5.1.3.6. (ஊ) காம நோயால் ஏற்படும் தலைவியின் மனப்போராட்டம்

காமநோயினால் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட மனப் போராட்டத்தை கழார்க்கீரன் எயிற்றியாரின் பாடல் காட்டுகிறது.

‘பாழ்படு மேனி நோக்கி, நோய்ப்பொர,

இணர்இறுபு, உடையும் நெஞ்சமொடு, புணர்வுவேட்டு,

எயிறுதீப் பிறப்பத் திருகி,’ ⁴⁵

இப்பாடலில் தலைவன் தம் அழகை நுகர்ந்து சென்றுவிட்டதனால் காம நோயானது மேலும் அதிகரித்ததாகவும், அதனால் தன் நெஞ்சம் வலிமையற்று மீண்டும் புணர்தலை விரும்பி வருத்தம் கொண்டு, பற்களைத் தீயுண்டாகக் கடித்து நடுக்கம் கொள்வதாகத் தலைவி கூறுகிறாள். புணர்தலை விரும்பி மனம் படும்பாட்டை இதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு, உளவியல் கூறான நிலைமாற்றம் என்பது சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்களிலும் புலப்படும் திறனைக் காணலாம்.

3.5.2. பின்னோக்கம் (Regression)

வாழ்வில் விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள் நிகழும் போதும், விருப்பங்கள் முடிவுறும் நிலையிலும் உள்ளம் தன்னையறியாமல் தன்னியக்கமாகவும் தன் விருப்பாற்றலை மீறியும் இறந்த காலத்தின் இயல்பிற்குச் செல்லும் நிலையே பின்னோக்கம் எனப்படுகிறது.

ஒரு நிகழ்வை நினைவுகூர்தல் என்னும் வகையிலும் பின்னோக்கம் அமைகிறது. இவ்வாறு நினைவுகூரும் கோட்பாட்டை,

(அ) மன்னர் தொடர்பான பின்னோக்கம்

(ஆ) தந்தை தொடர்பான பின்னோக்கம்

(இ) ஒன்றியிருந்த நிலை தொடர்பான பின்னோக்கம்

(ஈ) கனவு தொடர்பான பின்னோக்கம்

(உ) வாக்கு தொடர்பான பின்னோக்கம்

(ஊ) துறவியாக மாறிய காதலன் தொடர்பான பின்னோக்கம்

(எ) தலைவன் துன்பம் தொடர்பான பின்னோக்கம்

முதலிய நிலைகளில் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் பின்னோக்கக் கூறுகளைக் காணலாம்.

3.5.2.1. (அ) மன்னர் தொடர்பான பின்னோக்கம்

அதியனின் மரணம் ஓளவையாரை இறந்த காலத்திற்குக் கொண்டு சென்ற நிலையை,

‘சென்று வீழ்ந்தன்று, அவன்

அரு நிறத்து இயங்கிய வேலே!

ஆச ஆகு எந்தை யாண்டு உளன்கொல்லோ?’⁴⁶

இப்பாடல் சுட்டுகிறது. ‘அதியமான் அஞ்சி சிறிதளவு மதுவைப் பெற்றாலும், அதனை எமக்கே அளிப்பான். பெரிதளவு பெற்றால், அதனை உண்டு நான் பாட எமக்களிப்பதோடு அவனும் பருகுவான். சிறிதளவோ, பெரிதளவோ, எவ்வகை சோறாயினும் பலருடன் சேர்ந்தே உண்பான். வேட்டைப் பொருள்களை

எல்லாம் எமக்களிப்பான். எத்தகைய போர்க்களமாயினும் அவனே முதலில் நிற்பான். புலால் நாற்றம் வீசும் தன் கையால் என் தலையில் அன்புடன் தடவி மகிழ்வான். அத்தகையவன் இறந்துவிட்டானோ?’ என ஓளவையார் வருந்திப் பாடுகிறார். **விரும்பத்தகாத** நிகழ்வான அதியனின் மரணம், ஓளவையாரை **இறந்த காலத்தின்** இயல்பிற்குக் கொண்டு சென்ற திறனை இதன் மூலம் காணலாம்.

வீரனின் சிறப்பையும் அவனது முன்னோர்களின் சிறப்பையும் எண்ணிப் பார்ப்பதாக மற்றொரு பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘நுந்தை தந்தைக்கு இவன் தந்தை தந்தை,
எடுத்துஎறி ஞாட்பின் இமையான், தச்சன்
அடுத்துஎறி குறட்டின், நின்று மாய்ந்தனனே;’⁴⁷

வீரனின் குலச் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறி, தன்னை நோக்கி வரும் போர்த்துன்பங்களை மூதாதையர்கள் எதிர்கொண்டதைப் போன்றே செயல்பட வேண்டும் என்று போர்வீரனுக்கு அறிவுரை கூறுவதாகப் பாடல் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. **மூதாதையர்களை நினைவு கூர்வதை** இதனூடாகக் காணலாம்.

இவ்வாறு மன்னனின் பெருமைகளை;⁴⁸ மன்னனின் பகிர்ந்துண்ணும் பண்பை;⁴⁹ மன்னனின் செயல் திறனை;⁵⁰ மன்னனின் சிறப்பை⁵¹ நினைவுபடுத்தி, உள்ளம் **இறந்த காலத்தின்** நிலைக்குச் செல்லும் பாடல்களை ஓளவையாரின் பதிவுகளில் காணமுடிகிறது.

மன்னனது முன்னோர்களின் போர்ச்சிறப்புக்களையும் அவரால் பாதுகாக்கப்பட்ட கோட்டையையும் நினைவு கூர்வதாக காக்கைபாடியியார் நச்செள்ளையார் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘முன்னும் பின்னும்நின் முன்னோர் ஓம்பிய
எயில்முகப் படுத்தல் யாவது? வளையினும்
பிறிது ஆறு சென்மதி, சினம்கெழு குருசில்!’⁵²

‘எந்திரப் பொறிகளும் எய்யப்படும் அம்பும் அமைக்கப்பட்ட கோட்டை வாயிலில், கொலையில் வல்ல முதலைகளையுடைய ஆழமான அகழியினையும், வளைவு வளைவாய்க் கட்டப்பட்டு வானளாவிய உயர்ந்த மதில்களையும் உடைய கோட்டையது. இது மன்னனின் முன்னோர்கள் தங்களுக்கு முன் வந்தவராலும் துணைச் செய்து காக்கப்பட்ட கோட்டையுமாகும். அதனால் அவ்வழியில் சென்று போர் புரிவதை நிறுத்திடுக’ என்று எதிரி நாட்டு மன்னனிடம் உரைப்பதாகப் பாடலுள்ளது. முன்னோர்களின் கோட்டை அமைப்பைக் கூறும் வகையில் அவர்களின் திறனையும் நினைவு கூர்வதாகப் பாடல் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னோர் சிறப்பைக் கூறுவதாக ஒளவையாரின் பாடலும் காட்சிப்படுத்துகிறது.

‘நீர்அக இருக்கை ஆழி சூட்டிய
தொல்நிலை மரபின் நின் முன்னோர் போல,
ஈகையும் கழற்கால், இரும்பனம் புடையல்,’⁵³

இப்பாடலில் ‘முன்னோர்களைப் போற்றியும், அவர்களுக்கு வேள்வியில் அவிப்பலி கொடுத்து உண்பித்தும், பெறுதற்கரிய கரும்பை வேற்றுநாட்டிலிருந்து இங்கு கொண்டுவந்து பயிரிட்டும், கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தில் ஆணைச் சக்கரம் செலுத்தியும், வழிவழி வந்த வளமையுடன் விளங்கி அரும்பேறு பெற்ற அரச மரபினர் உன் முன்னோர்’ என்று அதியமானின் முன்னோர் தம் சிறப்புக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பு தன்னியல்பாக இறந்த காலத்திற்குச் சென்று, அதியனின் **முன்னோர்கள் குறித்து நினைவு கூர்ந்து** பாடியது பின்னோக்க நிலையைக் குறிக்கிறது.

புலவர்கள் பாடி பரிசில் பெற்ற நிலையை நினைவுபடுத்தி, தனக்கும் பரிசில் அளிக்குமாறு புலவர் ஒருவர் பாடியதாக பேய்மகள் இளவெயினி குறிப்பிடுவதாக,

‘புறம் பெற்ற வய வேந்தன்
மறம் பாடிய பாடினியும்மே

ஏர் உடைய விழுக் கழஞ்சின்

சீர் உடைய இழை பெற்றிசினே;’⁵⁴

என்னும் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. பகைவரின் அரணை அழித்து, புறங்காட்டி ஓடுமாறு செய்து வெற்றியடைந்த வேந்தனின் வீரத்தைப் பாடிய பாடினிக்கு பல கழஞ்சு எடையுள்ள பொன்னால் செய்யப்பெற்ற அழகிய அணியானது பரிசிலாகத் தரப்பட்டது. இசைந்து பாடிய பாணன், ஒளி வீசும் நெருப்பில் இட்டுச் சேர்த்து, வெள்ளிக் கம்பியினால் தொடுக்கப்பட்ட பொற்றாமரை மாலையினைப் பரிசாகப் பெற்றான். மன்னனின் முந்தைய **கொடைப் பண்புகளை நினைவுகூர்ந்து**, பாடி பரிசில் பெற விழையும் புலவனின் உள்ளம் பின்னோக்கம் அடைந்ததை இதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

3.5.2.2. (ஆ) தந்தை தொடர்பான பின்னோக்கம்

தந்தை இறந்த நிலையில், அவரோடு இருந்த நிலையை எண்ணி வருந்துவதாக பாரி மகளிரின் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவின்,

வென்று எறிமுரசின் வேந்தர் எம்

குன்றும் கொண்டார்; யாம் எந்தையும் இலமே!’⁵⁵

‘கடந்த திங்களில், வெண்ணிலவுப் பொழுதில் எம் தந்தையையும், பறம்பு மலையையும் உடையவராக இருந்தோம். இந்த திங்களில், இந்த வெற்றி முரசுடைய வேந்தர் எம்முடைய மலையையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். நாங்கள் எம் தந்தையரையும் இழந்து விட்டோம்’ என்று தங்களது வாழ்வில் நிகழ்ந்த **விரும்பத்தகாத நிகழ்வை** எண்ணி வருந்தும் பாரி மகளிரின் மின்னோக்க நிலையைப் பாடல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

3.5.2.3.(இ) ஒன்றியிருந்த நிலை தொடர்பான பின்னோக்கம்

தலைவி, தலைவனை எண்ணி வருந்துவதைப் போன்றே தலைவனும் ‘தான் தலைவியோடு இருந்த நிலையை எண்ணிப்பார்த்து, தற்போது தான் அவளுடன் இல்லாத நிலையில் எத்தகைய துன்பத்தைப் பெறுவாளோ?’ என நினைப்பதாக கழார்க்கீரன் எயிற்றியார் சுட்டுகிறார்.

‘எதிர்த்த தித்தி முற்றா முலையன்,
கோடைத் திங்களும் பனிப்போள்
வாடைப் பெரும்பனிக்கு என்னள்கொல்? எனவே’⁵⁶

இப்பாடலின் ஊடாக, ‘படர்ந்த தேமலையும் இளைய முலைகளையுமுடைய தனது தலைவி, தான் பிரியாது உடனிருந்தபோதே கோடைக் காலமாயினும் நடுக்கம் கொள்ளுவாள். தற்போது குளிர்காலம். தானும் உடனில்லாத சூழலில் அவளது நிலை என்னவாகுமோ’ என்று தலைவன் வருத்தம் கொள்ளும் நிலை அறியமுடிகிறது.

தலைவியின் துன்பம் தலைவனை, அவளோடு தான் இருந்த நிலையை எண்ணுதற்குரிய **இறந்தகாலத்திற்குக்** கொண்டு செல்வதும் பின்னோக்கமாகும்.

தலைவனோடு தான் நீராடியதைத் தோழியிடம் கூறும் வகையில், தான் மகிழ்ந்திருந்த நிலையை தலைவி எண்ணிப் பார்ப்பதாகக் குறமகள் குறியெயினி பாடல் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

‘என்னோடு நிலையாது ஆயினும், என்றும்
நெஞ்ச வடுப் படுத்திக் கெடஅறி யாதே...
சேண் உறத் தோன்றும் குன்றத்துக் கவாஅன்’⁵⁷

மையுண்ட கண் போன்ற நீலமலரை மாலையாக உடையவன் சாரல் நாடன். அவனுடன் சேர்ந்து அருவியில் நீராடிய நாளை நினைத்து மனமானது வருத்தம் கொள்வதாகத் தலைவி கூறுகிறாள். தலைவனுடன் நீராடிய இன்பப் பொழுதினை தலைவன் பிரிவின் போது நினைப்பதன் மூலம், **உள்ளம் தன்னையறியாமலும் இறந்த காலத்திற்கு** இயல்பாகச் செல்லும் நிலை இதனூடாக உணர்த்தப்படுகிறது.

3.5.2.4.(ஈ) கனவு தொடர்பான பின்னோக்கம்

கனவில் தோன்றிய தலைவனை எண்ணி தன்னிலையை உணரும் தலைவியை கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையாரின் பாடலில் காணமுடிகிறது.

‘பொய்வ லாளன் மெய்உற மரீஇ
வாய்த்தகைப் பொய்க்கனா மருட்ட, ஏற்று எழுந்து,
அமளிதை வந்தனனே; குவளை’ ⁵⁸

என்னும் பாடலில் என் உடம்புடன் அனைத்துப் பொருந்திய மெய் போன்ற பொய்யான கனவு தோன்றியது. அதிலிருந்து விடுபட்டு விழித்தெழுந்து, அருகில் தலைவன் உள்ளானோ எனத் தடவிப் பார்த்தபோது தலைவனைக் காணாமல் தனியொருத்தியாய் இருந்த நிலையையும் தலைவி எண்ணிப் பார்க்கிறாள். **கனவில் விருப்பங்கள் நிறைவேறி, நிகழ்வில் முறிவுற்று இருக்கும் இந்நிலையும் பின்னோக்கத்தின் கூறாகும்.**

தலைவனின் பிரிவை ஆற்றாத தலைவி கனவு கண்டு, கனவில் தலைவனோடு மகிழ்ந்திருந்த நிலையை தோழியிடம் கூறுவதாக நக்கண்ணையார் பதிவு செய்துள்ளார்.

‘துறைமேய் இப்பி ஈர்ம் புறத்து உறைக்கும்
சிறுகுடிப் பரதவர் மகிழ்ச்சியும்
பெருந்தண் கானலும், நினைந்த அப்பகலே’ ⁵⁵

இப்பாடலில், காட்டிலுள்ள வெளவால் நெல்லிக்கனியின் இனிய புளிப்புச்சுவையைச் சுவைப்பதுபோலக் கனவு கொள்ளும். அதுபோல, பெரிய குளிர்ந்த கானலையும் நினைத்த அப்பொழுதே தான் தலைவனோடு இருப்பதாகக் கனவு கண்டு மகிழ்ந்ததாகத் தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவனின் பிரிவுத்துன்பம், தலைவி வாழ்வில் **விரும்பத்தகாத நிகழ்வை** ஏற்படுத்தியதையும், அவளது **விருப்பங்கள் முறிவுற்ற நிலையையும்** இப்பாடலினூடாக அறியமுடிகிறது.

3.5.2.5. (உ) வாக்கு தொடர்பான பின்னோக்கம்

தலைவர் கூறிய உறுதிமொழியை நினைத்துப் பார்க்கும் தலைவியை,

‘கால மாரி மாலை மாமலை
இன்னிசை உருமின முரலும்
முன்வரல் ஏமம் செய்துஅகன் றோரே’ ⁶⁰

என்னும் பாடலில் ஓளவையார் காட்டுகிறார். 'கார்காலத்திற்கு முன்னரே வருவதாக உறுதி கூறிப் பிரிந்து சென்ற தலைவர், இன்னும் வாராமல் தன்னை மறந்தாலும், தான் தலைவனை மறவாமல்' இருக்கும் நிலையைத் தலைவி கூறுகிறாள். பிரிவின் துன்பத்தால் **தன்னியக்கமாக தலைவன் கூறிய வார்த்தைகளை எண்ணும்** தலைவியின் நிலை பின்னோக்கக் கோட்பாட்டையே சுட்டுகிறது.

3.5.2.6. (உ) துறவியாக மாறிய காதலன் தொடர்பான பின்னோக்கம்

தலைவன் ஒருவன் காதலித்து, பின்பு துறவறம் பூண்ட நிலையைக் குறிப்பதாக மாரிப்பித்தியாரின் இரு பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஓவியம் போன்ற அழகிய வீட்டில், சிறிய வளை அணிந்த மகளிர் தம் அணிகலன்கள் கழலுமாறு காதல் புரிந்தவன் இன்று, காட்டு யானையால் கொண்டு வரப்பட்ட விறகினால் உருவாக்கப்பட்ட செந்தீயில் தனது தொங்கும் சடையை உலர்த்துவதாகவும்,

‘கான யானை தந்த விறகின்
கடுந்தெறல் செந்தீ வேட்டு,
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே!’⁶¹

‘கருநிறம் மாறுபட்டுத் தில்லை இலைபோல நிறம் மாறிய சடையுடன் கூடியவனான இவனே, இல்லத்தில் வாழ்ந்த போது மயில் போன்ற இளமகளிரைத் தன் காதல் சொற்களால் வலைப்படுத்திய வேட்டுவனாக விளங்கியவன்’ என்றும், துறவியின் இல்வாழ்க்கைப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

‘அள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்கும்
சொல்வலை வேட்டுவன் ஆயினன், முன்னே!’⁶²

துறவறம் மேற்கொண்ட ஒருவன், அவன் இல்லற வாழ்க்கையில் முன்பிருந்த நிலையை எண்ணுதற்குரிய **இறந்த காலத்திற்குச்** சென்று நினைவுபடுத்திப் பார்ப்பது பின்னோக்கத்தின் கூற்றைப் புலப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

3.5.2.7. (எ) தலைவன் துன்பம் தொடர்பான பின்னோக்கம்

களவுக் காலத்தில் தலைவனுக்கு ஏற்பட்ட துன்ப நிலையை நினைத்து தோழி வருந்துவதை,

தொழுது காண் பிறையின் தோன்றி, யாம் நுமக்கு

அரியம் ஆகிய காலைப்

பெரிய நோன்றனர்; நோகோ யானே ⁶³

என்று நெடும்பல்லியத்தைப் பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. வேட்கை கொண்டு தலைவியின் முலைகளிடையே உறங்கும் தகுதியைப் பெற்றிருந்தும், தலைவன் நடுக்கம் கொண்டவரானார். அடைவதற்கு அரியதாயிருந்த களவுக் காலத்தில் பெரிய துன்பங்களையும் பொறுத்திருந்தார். அவ்வாறு, களவுக் காலத்தில் அவரிருந்த நிலையை எண்ணி வருந்துவதாகத் தோழி பதிவு செய்கிறாள்.

3.5.3. உணர்வு ஒதுக்கம் (Isolation of Affect)

விரும்பத்தகாத துன்பச் சூழலை மறுக்கவும், ஒடுக்கவும் உள்ளம் விழைகின்றது. அது இயலாமல் போகுமானால் அனுபவத்தையும் உணர்ச்சியையும் பிரித்துக்கொண்டு, அனுபவத்தை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதனோடு இயைந்த உணர்வுகளிலிருந்து உள்ளம் ஒதுக்கம் பெறும் செயல்முறையே 'உணர்வு ஒதுக்கம்' எனப்படும். இவ்வுணர்வு ஒதுக்க முறைகளை,

(அ) போர்ச் சூழலை விரும்பாத உணர்வு ஒதுக்க நிலை

(ஆ) அனுபவத்தால் ஏற்படுகின்ற உணர்வு ஒதுக்க நிலை

என்னும் நிலைகளில் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

3.5.3.1. (அ)போர்ச்சூழலை விரும்பாத உணர்வு ஒதுக்க நிலை

புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் மன்னனின் பெருமைகளைக் கூறி, 'அவனுடன் போர்புரிவதை விட்டுவிடுங்கள்' என்று எதிரி நாட்டினரிடம் கூறி போர்ச் சூழலை மறுப்பதாக,

‘களம்புகல் ஓம்புமின், தெவ்வீர்! போர் எதிர்ந்து,
எம்முளும் உளன்ஒரு பொருநன்; வைகல்
எண்தேர் செய்யும் தச்சன்
திங்கள் வலித்த கால்அன் னோனே’ ⁶⁴

ஔவையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘பகைவரே, போர்க்களம் புகுவதைத் தவிர்ப்பீர். எதிர் கொண்டு போரிடும் ஆற்றல் மறவன் எம்மிடையே ஒருவன் உள்ளான். ஒரு நாளைக்கு எட்டுத் தேர்களைச் செய்யும் தச்சன் ஒருவன், ஒரு திங்கள் முழுவதும் முயன்று செய்த ஒரு தேர்ச்சக்கரம் போன்ற வலிமையை உடையவன் அவன்’ என்று எதிரி நாட்டு மன்னன் போர் புரிய நினைக்கும் **விரும்பத்தகாத துன்பச் சூழலை** மறுக்கவும், ஒடுக்கவும் ஔவையாரின் உள்ளம் விழைகின்ற நிலையை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

தன் நாட்டு மன்னனின் பெருமைகளைக் கூறி எதிர் நாட்டு மன்னனிடம் போரைக் கைவிடுமாறு கூறுவதாக மேலும் சில பாடல்களை ஔவையார் பாடியுள்ளார்.

மன்னனின் பேராற்றலைக் குறித்து,

‘ஔஹிஔிலங்கு நெடுவேல் மழவர் பெருமக,
கதிர்விடு நுண்பூண் அம்பகட்டு மார்பின்
விழவு மேம்பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோள் என்னையைக் காணா ஊங்கே’ ⁶⁵

என்னும் பாடலை பதிவுசெய்துள்ளார். ‘மன்னன் பேராற்றல் படைத்தவன். ஔவிசும் கூரிய நெடுவேல் படை மழவர்க்குத் தலைவன். களவேள்வி செய்து நற்போர் செய்யும் முழவு போன்ற தோளை உடையவன். அவனிடம் போரைத் தடுத்திடுக’ என்பதனை, ஔவையார் கூறுகிறார்.

மேலும், ‘எம் நாட்டில், அடிக்கும் கோலுக்கு அஞ்சாமல் அதன் எதிரே சீறிவரும் பாம்பைப் போன்ற வலிமை வாய்ந்த இளம் படை வீரர்கள் உள்ளனர். அவர் மட்டும் அல்லாமல், பொதுமன்றத்தில் தொங்குகின்ற மத்தளத்தில் காற்று மோதவும் எழுந்த ஔசையையே போர் முழக்கமென

மகிழ்ச்சி கொள்ளும் என் மன்னனும் உள்ளான்' என்று மன்னனின் பெருமைகளைக் கூறுவதாக,

‘எறிகொல் அஞ்சா அரவின் அன்ன
சிறுவல் மள்ளரும் உளரே; அதா அன்று,
பொதுவில் தூங்கும் விசியறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின்,’⁶⁶

என்னும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

மன்னனின் போர் பெருமைகளைக் கூறுவதாக,

‘பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையும் உண்டா?
எழுமரம் கடுக்கும் தாள்நோய் தடக்கை
வழுஇல் வன்கை, மழவர் பெரும!
இருநிலம் மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரும் உளரோ, நீகளம் புகினே?’⁶⁷

ஒளவையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘வலிமை வாய்ந்த புலியின் முன் மான் கூட்டம் நிற்குமோ? ஒளி ஞாயிறு தோன்றுமாயின், செறிந்த இருளும் விண்ணில் இருப்பதுண்டோ? காற்றாலும் புனலாலும் தாக்குண்டு கொழிக்கப்பட்ட மணலிலும் கல்லிலும் பெருமித நடை பயிலும் எருதிற்கு இழுக்கவியலாத துறைதான் உண்டா? கணைய மரம் போன்ற நீண்ட வலிமை வாய்ந்த கைகளையுடைய வீரர்களுக்குத் தலைவனே, நீ போர்க்களம் புகுந்தால் உன்னுடைய நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் வீரர்தாம் உளரோ’ என்று மன்னனின் பண்புகளைக் கூறுவதின் மூலம் எதிரிநாட்டுப் படையினர் போர் புரியும் நிலையை, **விரும்பத்தகாத துன்பச் சூழலை** மறுக்கவும், ஒடுக்கவும் ஒளவையாரின் உள்ளம் விழைகின்ற உணர்வு ஒதுக்க நிலையை இதனூடாக அறியமுடிகின்றது.

3.5.3.2. (ஆ) அனுபவத்தால் ஏற்படுகின்ற உணர்வு ஒதுக்க நிலை

அதியமானிடம் பெற்ற அருளால் தனக்கேற்பட்ட அனுபவத்தையும்,

‘யாழொடும் கொள்ளா; பொழுதொடும் புணரா;
 பொருள் அறிவாரா; ஆயினும் தந்தையர்க்கு
 அருள் வந்தனவால், புதல்வர்தம் மழலை;
 என்வாய்ச் சொல்லும் அன்ன; ஒன்னார்’⁶⁸

என்று ஓளவையார் பதிவு செய்கிறார். ‘மக்களின் மழலைச் சொல்லானது யாழின் இசையும் அன்று; காலத்தோடும் பொருந்தாதது; பொருளும் அறிய இயலாதது. எனினும் தந்தையருக்கு அவை அருளுதல் போன்றது. அவை போன்றே, பகைவருடைய காவல்மிக்க அரண்கள் பலவற்றையும் வென்ற அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி எனக்கு அருளுவதால் என் வாய்ச் சொற்களும் மழலைச் சொற்களாக மாறின’ என **தனக்கேற்பட்ட அனுபவத்தைக் கூறுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.**

மற்றொரு பாடலில் ‘எத்தனை முறை சென்றாலும், எவரையும் உடன் அழைத்துச் சென்றாலும், அதியமானிடம் பரிசில் பெற முடியும். ஏமாற்றம் என்பதே கிடையாது’ என்று தனக்கேற்பட்ட அனுபவத்தை,

‘அதியமான்; பரிசில் பெறாஉம் காலம்
 நீட்டினும், நீட்டாது ஆயினும், களிறுதன்
 கோட்டுஇடை வைந்த கவளம் போலக்
 கைய கத்தது; அதுபொய் ஆகாதே;’⁶⁹

என்னும் பாடல் விளக்குகிறது. ‘ஒரு நாள், இரு நாள் அல்ல; பல நாட்கள் தொடர்ந்து பலரோடு சென்றாலும், முதல் நாள் போலவே விருப்பமுடன் பழகும் இயல்புடையவன். அவனிடம் இருந்து பரிசிலைப் பெறும் காலம் நீண்டதாயினும், குறுகியதாயினும், யானையினுடைய கொம்புகளுக்கிடையே வைத்துள்ள சோற்றுருண்டை போலப் பரிசில் பெறுவது பொய்யாகாது. ஆகவே, உண்பதற்கு விரும்பிய நெஞ்சமே, நீ பரிசிற்காக வருத்தமுற வேண்டாம்’ என்று **தனக்கேற்பட்ட அனுபவத்தை தன் மனத்திற்கு கூறுவதாகப் பாடல் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.**

போர்க்களத்திற்கு மகன் சென்ற அனுபவத்தைப் பதிவு செய்வதாக,

‘சிறிற் றில் நல்தூண் பற்றி ‘நின் மகன்
யாண்டு உளனோ?’ என வினவுதின்; என் மகன்
யாண்டு உளன் ஆயினும் அறியேன்; ஓரும்
புலிசேர்ந்து போகிய கல்அளை போல,
ஈன்ற வயிறோ இதுவே;’ ⁷⁰

என்று காவற்பெண்டுவின் பாடல் அமைந்துள்ளது. “எனது சிறிய இல்லத்தின் தூணைப் பிடித்து நின்றபடி ‘உன் மகன் எங்குள்ளான்?’ எனக் கேட்கின்றாய். என் மகன் எங்குள்ளானோ யானறியேன். ஆயினும், புலி படுத்திருந்த பின்னர் வெளிச் சென்ற மலைக்குகை போல, அவனைச் சுமந்து பெற்ற வயிறும் இதோ! அவன் போர்க்களத்தில்தான் இருப்பான்” என்று உணர்வினை இரண்டாம் தரமாக்கி, தனது குடும்பத்தில் சிறியவராயினும் ஆண்மகன் போர்க்களம் செல்லும் **அனுபவக்கூற்றைக்** கூறுவதாகவே பாடல் அமைகிறது.

ஊராரின் இருவேறு சொற்களுக்கிடையே தலைவனின் வெற்றியின் திறத்தைக் கண்டு தலைவி தனது அனுபவத்தைப் பதிவு செய்வதாக,

“ஆடு ஆடு” என்ப, ஒரு சாராரே;
‘ஆடு அன்று’ என்ப, ஒரு சாராரே;
நல்ல, பல்லோர் இரு நன் மொழியே;
அம் சிலம்பு ஒலிப்ப ஓடி, எம் இல்’ ⁷¹

பெருங்கோழிநாய்கன் மகள் நக்கண்ணையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘என் தலைவனின் ஊர் இதுவன்று. அதனால் அவனுடைய வெற்றியை இவ்வூரார் இருவகையாகப் பேசுவர். தலைவன் வெற்றி பெற்றவனாயினும், இல்லையாயினும், அவை இரண்டு சொற்களுமே என் செவிகளுக்கு நன்மையே தருகின்றன. என் அழகிய சிலம்புகள் ஒலித்திட ஓடிச்சென்று அவனுடைய வெற்றியாதலைக் கண்டேன்?’ என தலைவி கூறுவதாகப் பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் தலைவியின் உணர்வை விட, தலைவனின் வெற்றித்திறத்தைக் கூறும் வகையில் **தலைவிக்கு ஏற்பட்ட அனுபவமே முதன்மையாக** விளங்குகிறது.

மன்னனின் படையைக் கண்டு எதிரி நாட்டுப் படையினர் பின்னிட்டு நின்றதனைக் கூறுவதாக,

‘பருத்தி வேலிச் சீறார் மன்னன்
உழுத்ததர் உண்ட ஓய் நடைப்புரவி
கடல்மண்டு தோணியின், படை முகம் போழ
நெய்மீதி அருந்திய, கொய்சுவல் எருத்தின்’⁷²

பொன்முடியாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. பருத்தியை வேலியாகக் கொண்ட சிறந்த ஊர்க்கு மன்னனுடைய உழுத்த உமி தின்று கொழுத்த நடைக் குதிரை, கடலில் செல்லும் தோணியைப் போலப் படையைக் கிழித்துச் செல்வதைக் கண்ட பகை மன்னர் குதிரைகள், முருகன் கோயிலில் புழங்கும் கலங்களைத் தொடுவதற்கியலாமல் விலக்குடையராகிய மகளிரைப் போலப் பின்னிட்டு நின்றதைப் பாடல் சுட்டுகிறது. கோயில் கலங்களை விலக்குடைய மகளிர் தொடுவதற்கியலாத நிலையை புலவர் பதிவு செய்துள்ளது **அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாகவே** அமைகிறது.

இவ்வாறு விரும்பத்தகாத துன்பச் சூழலை மறுக்கவும், ஒடுக்கவும் உள்ளம் விழைகின்ற நிலையையும், அனுபவத்தை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு அதனோடு இயைந்த உணர்வுகளிலிருந்து உள்ளம் ஒதுக்கம் பெறும் முறைகளையும் கொண்டு விளங்கும் ‘உணர்வு ஒதுக்க’ முறைமையைச் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களும் ஏற்று அமைந்துள்ளன.

3.5.4. தொடர்பு அறுதல் (Dissociation)

ஒருவரின் செயற்பாடுகள் தன்னியல்பாகப் பிளவுபடுதலே தொடர்பறுதல் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பிளவுபட்ட நிலையில் நேர்ந்த நடத்தையை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள இயலாத நிலையையும், அந்நடத்தை நிகழ்ந்தபோது அதனைத் தனது நடத்தையாக உணராமலும், அப்போது நேர்ந்த செயல்களைப் பற்றிய பொறுப்புணர்வு அற்ற நிலையிலும் இருப்பது தொடர்பறுதலைக் குறிக்கும். தன்னிலையை மறத்தல் என்னும் நிலைப்பாட்டையும் இது தாங்கி அமைகிறது. இந்நிலையை,

(அ) தலைவன் பிரிவால் தலைவி தன் நிலையை மறத்தல்

(ஆ) மனம் பிளவுபட்ட நிலையில் தன்னிலை மறத்தல்

ஆகிய நிலைகளினூடாகவும் காண முடிகிறது.

3.5.4.1. (அ) தலைவன் பிரிவால் தலைவி தன் நிலையை மறத்தல்

தலைவனின் பிரிவால் தன்னிலை மறந்த தலைவியை அஞ்சில் அஞ்சியார் காட்டுகிறார். தோழியர்கள் தலைவியை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டி மகிழ்ந்து விளையாடும் பொழுது, ஊஞ்சல் ஆடியும் தான் ஆடாதவளாய் தலைவி இருந்த நிலையை,

‘நல்கூர் பெண்டின், சில்வளைக் குறாமகள்
ஊசல் உறுதொழில் பூசல் கூட்டா
நயன்கில் மாக்களொடு குழீஇ,
பயன் இன்று அம்ம, இவ்வேந்துடை அவையே’ ⁷³

இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. தோழியர்கள் சுற்றியிருப்பினும் அவற்றையெல்லாம் மறந்து, தலைவனை எண்ணியே தலைவியின் மனம் கவலை கொண்டதை இப்பதிவின் வாயிலாக உணரமுடிகிறது.

தன்னிலை மறந்து மழையிடம் பேசும் தலைவியை ஒளவையாரின்,

‘கடுவிசை உருமின் கழறுகுரல் அளைஇக்
காலொடு வந்த கமஞ்சூல் மாமறை
ஆர்அளி இலையோ நீயே பேர்இசை
இமயமும் துளக்கும் பண்பினை,’ ⁷⁴

இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. ‘பலத்த ஓசையுடன், இடியுடன் கூடிவரும் பெருமழையே! கருணையற்று நீ இவ்வாறு (மழை) பொழிவதால் என் தலைவன் எவ்வாறு விரைந்து வந்து எம்மைக் காண்பார்?’ என்று தலைவி மழையிடம் பேசுகிறாள். தலைவனின் பிரிவால் ஏக்கமுற்று, தன்னுணர்வை, தன்னிலையை மறந்து தலைவி மழையிடம் கூறுகிறாள்.

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தன்னுடைய காமநோய் மிகுதியின் காரணமாக, **நிகழ்கால நடத்தையை உணராமல் தன்னிலை மறந்து** நாரையை நோக்கித் தன்னுணர்வைக் கூறுவதாக வெள்ளிவீதியாரின் பதிவு காட்டுகிறது.

‘ஆங்கண் தீம்புனல் ஈங்கண் பரக்கும்
கழனி நல்ஊர் மகிழ்நர்க்கு என்
இழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே?’ ⁷⁵

இப்பாடலில், தலைவி நாரையை நோக்கி, ‘எமது ஊரில் உள்ள குளத்தில் இருக்கும் மீனை உண்பதுபோல் தலைவனது ஊரிலும் சென்று உனது உணவை உண்ணும் போது, தலைவனைப் பிரிந்து நான் படும் வேதனையை நீ அவரிடம் உரைப்பாயா?’ என்று கேட்கிறாள்.

நாரையால் அத்தகைய செயலைச் செய்ய இயலாது என்பதை மறந்து, பிரிவின் துன்ப மிகுதியால் தலைவி தன்னிலை மறந்து அவளது **செயல்பாடுகள் பிளவுபடுதலை** இதனூடாக அறியமுடிகிறது.

மேலும், தலைவி தன்னிலை மறந்து தனக்குத்தானே பேசும் நிலையும் இவரது பாடல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

‘விரல்கவர்ந்து உழந்த கவர்வின் நல்யாழ்
யாமம் உய்யாமை நின்றது
காமம் பெரிதே; களைஞரோ இலரே!’ ⁷⁶

‘கனைஇருங் கங்கலும் கண்படை இலெனே
அதனால், என்னொடு பொரும்கொல், இவ்வுலகம்?
உலகமொடு பொரும்கொல், என் அவலம் உறு நெஞ்சே?’ ⁷⁷

என்னும் இவ்விரு பாடல்களும் தலைவன் தன்னுடன் இல்லாத காரணத்தினால் நிகழ்வில் நடக்கும் (நடத்தையை) செயல்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் **தன்னிலை மறந்து**, தன் மனத்துடன் தானே புலம்பும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

இதே உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாக “பலஆ குகநின் நெஞ்சில் படரே”⁷⁸ என்னும் ஓளவையாரின் பாடலும் அமைந்துள்ளது.

3.5.4.2. (ஆ) மனம் பிளவுபட்ட நிலையில் தன்னிலை மறத்தல்

தலைவனின் செயல்பாடுகளால் தலைவியின் மனம் தன்னியல்பாகப் பிளவுபடுதலை,

‘கண்ணில் காண நண்ணுவழி இருந்தும்
கடவுள் நண்ணிய பாலோர் போல,
ஓர்இனன் ஒழுகும் என்னைக்குப்
பரியலென்மன் யான், பண்டு ஒரு காலே’⁷⁹

என்னும் பாடலில் நெடும்பல்லியத்தை பதிவு செய்கிறார். ‘கண்ணால் காணும் அளவிலும், வருவதற்குரிய அண்மையில் இருந்தாலும் தலைவர் என்னைப் பிரிந்தே வாழ்கிறார். முன்பு நானும் அன்புடையவளாய் இருந்தேன். இன்று அந்நிலை இல்லை’ என்று தலைவி கூறுகிறாள். தலைவன் அருகாமையிலிருந்தும் தன்னைப் பிரிந்து வாழ்வதால் தலைவியின் மனம் தலைவனை வெறுக்கும் சூழலுக்கு ஆட்படுகிறது. இந்நிலை தலைவியின் மனம் தன்னியல்பாகப் பிளவுபடுதலையே குறிக்கிறது.

3.5.5. எதிர்வினை அமைப்பு (REACTION FORMATION)

ஒரு நிகழ்வைக் கண்டவுடன் அதனால் ஏற்படக்கூடிய உணர்வானது அந்நிகழ்வின் எதிர்வினையாக அமைவது ‘எதிர்வினை அமைப்பு’ எனப்படும். இதனை மகிழ்ச்சி துலங்கல் என்றும் கூறுவர். ஒரே நிலையில் இருவேறு பண்புகளைக் கூறுவதும் இவ்வகை அமைப்பில் அடங்கும். இவ்வகையான எதிர்வினை அமைப்பை,

(அ) போர் குறித்த எதிர்வினை அமைப்பு

(ஆ) மன்னன் குறித்த எதிர்வினை அமைப்பு

(இ) தலைவியின் எதிர்வினை அமைப்பு

என்னும் வகையினில் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணலாம்.

3.5.5.1. (அ) போர் குறித்த எதிர்வினை அமைப்பு

போரில் தந்தை, கணவன் ஆகியோரை இழந்த நிலையிலும், தனது ஒரே மகனையும் போருக்கு அனுப்பும் தாயைக் குறித்து,

‘வேல்கைக் கொடுத்து, வெளிது விரிந்து உபீஇ,
பாறு மயிர்க்குடுமி எண்ணெய் நீவி,
ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள்,’⁸⁰

என ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. முன்னொரு நாள் நடந்த போரில் இவள் தந்தை யானையை வென்று மாண்டான். நேற்றைய நாள் நடந்த போரில் இவள் கணவன் பெரிய பசுக் கூட்டத்தைக் காத்த சண்டையில் மாண்டு போயினன். இன்றைய நாளில் போர் முழக்கத்தைக் கேட்டவள், தன் குடிப்பெருமையைக் காக்க எண்ணியவளாய், தன் ஒரே மகனின் தலைமுடிக்கு எண்ணெய் தடவி, வெள்ளாடை உடுத்தி வேலையும் கையில் தந்து, ‘போர்முனை நோக்கிப் புறப்படுக!’ என அனுப்பி வைத்ததாகப் பாடல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

போரில் தனது குடும்பத்தினரை இழத்தல் என்பது துன்பவுணர்வாயினும், அதன் எதிர்வினையாக, பெருமிதத்தோடு இன்பம் கொள்ளுதல் என்பது நிகழ்வதை இப்பாடல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

போரில் மகன் வீரமரணம் அடைந்ததை எண்ணி மகிழும் தாயை காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையாரின் பாடல் காட்டுகிறது.

‘கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயரா
செங்களம் துழவுவோள், சிதைந்து வேறு ஆகிய
படுமகன் கிடக்கை காணாஉ,
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது உவந்தனளே!’⁸¹

இப்பாடலில் நரம்புகள் விம்மித் தோன்றும் தளர்ந்த தோள்களும், தாமரை

இலைபோலும் வயிறுமுடைய முதியவள் ஒருத்தி, போர்க்களத்தில் தன் மகன் 'பகைவர் படைகண்டு பயந்து புறமுதுகிட்டான்' எனக் கேட்டுச் சினந்தாள். 'அங்ஙனம் அவன் செய்திருப்பானாயின், அவன் பாலுண்ட என் முலையை அறுத்தெறிவேன்' என்றாள்.

அவ்வாறே சினம் கொண்டவளாய்ப் போர்க்களம் புகுந்து, கையில் வாள் கொண்டு தேடினாள். அங்கொரு பக்கம் தேடிக்கண்ட அவள் மகன் உடல் சிதைந்து வீர மரணம் அடைந்தது அறிந்து, பெற்றெடுத்த நாளைக் காட்டிலும் பெரிதும் மகிழ்ந்ததாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

தனது மகன் இறந்தது துன்ப உணர்வாயினும், அவன் வீரமரணம் அடைந்தது **துன்பத்தின் எதிர்வினையாக பெருமிதத்தோடு கூடிய இன்பத்தினை** வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகிறது.

இதே உணர்வைப் பதிவு செய்வதாக ஒளவையாரின் இரு பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

**'வெள்ளை வெள்யாட்டுச் செச்சை போலத்
தன்ஓர் அன்ன இளையர் இருப்ப,
பலர்மீது நீட்டிய மண்டை என் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலில் கிடப்பி,
தூவெள் அறுவை போர்ப்பித் திலதே!'** ⁸²

என்னும் பாடலில் 'வெள்ளை நிறத்தையுடைய வெள்ளாட்டுக் கிடாய்போல, தன் மகனை இளைய மறவர் பலர் சூழ இருப்பினும், விழா நாளில் பலருக்கும் வழங்கிய கள்ளைத் தானும் பெற்ற தன் மகன், அவரெல்லாம் மாளத் தான் மட்டும் பாடையில் செல்லாமல், வென்று மீளும் உயர்நிலையை அடைந்தான்' என்று பாடல் சுட்டுகிறது.

போரில் உயிர் விடுதல் சிறப்புடைய மறமாண்பு என்பது இதனூடாகத் தெரிகிறது. உயிர் பிரிதல் துன்ப நிகழ்வாயினும் போரில் உயிர் விடுதல் என்பது வீரவுணர்வோடு கூடிய பெருமித உணர்வாகக் கூறப்படுகிறது.

‘இடைப்படை அழுவத்துச் சிதைந்து வேறாகிய,
 சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி,
 வாடுமுலை ஊறிச் சுரந்தன
 ஓடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே’⁸³

என்னும் பாடலில், போரிலே புறங்காட்டாமல் வீரமரணம் அடைந்த தன் மகனின் நிலை கண்ட தாயின் வற்றிய முலைகள் பாலூறிச் சுரந்து மகிழ்ந்த நிலை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு, போரில் மரணம் அடைவது **துன்பமாகக் கருதாமல் எதிர்வினையாக, இன்பமாக எண்ணுவது** எதிர்வினை அமைப்பு எனப்படும்.

3.5.5.2. (ஆ) மன்னன் குறித்த எதிர்வினை அமைப்பு

மன்னன் பகைவருக்குக் கடுமையானவன் என்றும், தனக்கு இனிமையானவன் என்றும், மன்னனின் இருவேறு எதிர்வினை அமைப்பை,

‘நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
 இனியை, பெரும! எமக்கே; மற்றதன்
 துன் அருங் கடாஅம் போல
 இன்னாய், பெரும! நின் ஒன்னா தோர்க்கே’⁸⁴

ஒளவையாரின் இப்பாடல் காட்டுகிறது. ‘ஊரிலுள்ள சிறுவர்கள் யானையின் வெண் தந்தங்களைக் கழுவுவதால், நீர்த்துறையில் படுத்திருக்கும் பெரிய யானையானது அவர்களுக்கு எளிதாகவும் இனிதாகவும் விளங்குவதைப் போல நீ எமக்கு இனியனாய் விளங்குகின்றாய். அந்த யானையின் நெருங்கிட இயலாத மதம்பட்ட நிலை எவ்வாறு துன்பம் தருகிறதோ, அதுபோல நீ உன்னுடைய பகைவர் தமக்கு இன்னாதவனாய் விளங்குகின்றாய்’ என்று மன்னன் தனக்கு இனிமையானவன் என்றும் பகைவருக்கு கடுமையானவன் என்றும் **இருவேறு எதிர்வினை அமைப்பை** ஒளவையார் கூறுகிறார்.

மன்னனைக் ‘கூற்றுவன்’ என்றழைப்பதின் மூலம் மன்னனின் போர்ச் சிறப்பைக் கூறுவதாக,

‘உறுமுறை மரபின் புறம் நின்று உய்க்கும்
 கூற்றத்து அனையை; ஆகலின், போற்றார்
 இரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பு அணைந்து
 இறங்குகதிர் அலம்வரு கழனி
 பெரும்புனற் படப்பை, அவர் அகன் தலைநாடே!’ ⁸⁵

என்னும் ஓளவையாரின் புறநானூற்றுப் பாடலில் அமைந்துள்ளது. ‘நெடுமான் அஞ்சியே, பகைவர் அஞ்சும் வலிமை உடையது உனது படைகள். நீயோ கடுகளவு பகையினும் பொறுக்காது போருக்கு உடன்று எழும் தன்மையுடையவன்.

போரில் கூற்றுவன் என்று சொல்வது போலப் பகைவர் உயிரைப் போக்குபவன். ஆகவே நீர்வளம் மிகுந்த, விளைபொருள் நிறைந்த பகைவர்தம் நாடுகள் உன்னைப் பகைத்துக் கொண்டால் தோல்வியை அடைவர்’ என்று ஓளவையார் பதிவு செய்கிறார்.

மன்னனைக் ‘கூற்றுவன்’ என்றபோதிலும், அவனது படையின் சிறப்பைக் கூறும் **எதிர்வினை அமைப்பைக்** காட்டுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

மன்னன் மகன் பொருட்டெழினியின் பெருமைகளைக் கூறி, அவனின் இருவேறு பகையையும் கூறுவதாக மற்றொரு பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

‘விழின்று ஆயினும், படுபதம் பிழையாது,
 மைஊன் மொசித்த ஓக்கலொடு, துறைநீர்க்
 கைமான் கொள்ளுமோ? என
 உறையுள் முனியும், அவன் செல்லும் ஊரே’ ⁸⁶

இப்பாடலில் ‘தும்பை மாலையை அணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட கைகளையும் உடையவன் அஞ்சியின் மகன் பொருட்டெழினி. இவனுக்கு இரு பகைகள் உள்ளன.

இவன் மீது காதல்கொண்ட மகளிரின் பூப்போன்ற வடிவினையுடைய மையுண்ட கண்கள் பசப்பவும், தோள்கள் மெலியவும், துன்பம் மிகுந்தவராவது ஒன்று;

ஊரில் விழா இல்லையாயினும் சமைக்கப்படும் உணவு எல்லோருக்கும் கிடைப்பதனால், ஆட்டிறைச்சியைச் சுவைத்துத் தின்ற சுற்றத்தாருடன், அவனுடைய போர்ப்படை யானைகளும் நீர்நிலையிலுள்ள துறை நீரைக் குடிக்கும் எனக் கருதி அங்கு வாழ்தலை அவ்வூரார் வெறுக்கும் வெறுப்பினால் உண்டாவது மற்றொரு பகை' என பொருட்டுடெழினியின் சிறப்பையும் அதன் **எதிர்வினையாக** அவனது பகையை எடுத்துரைக்கும் திறனையும் பாடல் விளக்குகிறது.

மன்னனைப் பழிப்பது போல் கூறி, கொடையளிக்கும் தன்மையைப் புகழ்ந்துரைப்பதாகவும் ஒளவையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘இருங் கடறு வளைஇய குன்றத்து அன்னதோர்
பெருங் களிறு நல்கியோனே; அன்னதோர்
தேற்றா ஈகையும் உளதுகொல்?
போற்றார் அம்ம, பெரியோர் தம் கடனே’ ⁸⁷

‘நாஞ்சில் மலைத் தலைவன் வள்ளுவன் அறியாமையே உடையவன். விறலியர், மனையின் அருகில் பறித்த கீரையின்மேல் தூவிடச் சிறிது அரிசியை வேண்டினால், அவனோ வறுமையின் அளவினை எண்ணாமல், அவனது மேன்மையையே எண்ணியவனாக மலைபோன்ற யானையைத் தந்தான்.

இப்படி ஆராயாது கொடுக்கும் கொடையும் உள்ளதோ? பெரியவர் என்போர் ஆராய்ந்து செய்யாரோ?’ என்று மன்னனின் கொடைத்தன்மையினைக் கூறி, அதன் **எதிர் வினையாக** அதன் பயனற்ற தன்மையையும் உரைப்பதாகப் பாடல் அமைகிறது.

மன்னன் ஆடும் தொழிலில் சிறந்தவன் அல்லன் என்றும், போர்க்களத்தில் ஆடுவதில் வல்லவன் என்றும், மன்னனின் இருவேறு எதிர்வினையைப் பதிவு செய்வதாக,

‘இலங்கும் பூணன், பொலங்கொடி உழிஞையன்,
மடம் பெருமையின் உடன்று மேல்வந்த

‘வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி

வீந்துஉரு போர்க்களத்து ஆடும் கோவே.’⁸⁸

என்னும் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையாரின் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. ‘சிறப்புடன் கொண்டாடப்படும் விழாவில் கூத்தர் ஒலிக்கும் முழுவின் ஓசைக்கு ஏற்ப அதன்முன் நின்று ஆடும் தொழிலில் வல்லவன் அல்லன் சேரலாதன்.

ஆனால் வெற்றி முரசானது ஒலிக்க, பகை கொண்டு போர் செய்ய வந்து போரிட்ட மன்னர், தம் உடலைத் துறந்து இறந்து விழும் போர்க்களத்தில் இனிதாக ஆடுவதில் வல்ல வேந்தன் இவன்’ என மன்னனின் **இருவேறு நிலைகளை எதிர்வினை அமைப்போடு** கூறுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

காக்கைபாடினியாரின் மற்றொரு பாடலில், ‘பெருநள்ளி ஏழு கலங்களில் அரிசியை ஏந்தினாலும், அவை மிகச் சிறிதே’ என்று அளவில் எதிர்வினையாகக் கூறும் நிலையை,

‘எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிதுஎன் தோழி

பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்லற்கு

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே.’⁸⁹

இப்பாடல் காட்டுகிறது. ‘வலிய தேரினையுடைய கோப்பெரு நள்ளியினுடைய காட்டில் இடையருக்குப் பலவாகப் பசுக்கள் இருந்தன. அவை கொடுத்த நெய்யுடன், தொண்டி வயல்களில் நன்கு விளைந்த வெண்ணெல் அரிசிச் சோற்றையும் ஏழு கலங்களில் ஏந்தினும் அவை மிகச் சிறிதே’ என்று தலைவியின் விருந்தோம்பல் பண்பைக் கூறும் வகையில் ஏழு கலங்களில் இருக்கும் அரிசியும் மிகச் சிறியளவாக இருப்பதாகச் சுட்டப்படுகிறது.

இவ்வாறு, ஒரு நிகழ்வினால் ஏற்படக்கூடிய உணர்வானது அந்நிகழ்வின் **எதிர்வினையாக** அமையும் திறனையும், ஒரே நிலையில் இருவேறு பண்புகளைக் கூறுவதாக அமைவதையும் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

3.5.5.3. (இ) தலைவியின் எதிர்வினை அமைப்பு

எத்தகைய கடுமையான பாதையும் தலைவனுடன் கடக்கும்போது இனிமையை அளிப்பதாகவே தலைவி எண்ணுவதாக,

‘உமண் ஒழுகைத் தோடு நிரைத்தன்ன
முளிசினை பிளக்கும் முன்பு இன்மையின்
யானை கைம்மடித்து உயவும்
கானமும் இனியஆம், நும்மொடு வரினே.’⁹⁰

ஒளவையாரின் இப்பாடல் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. வில் போன்ற பூட்டைப் பிணைத்தமையால், வருத்தமுற்ற உப்பு வணிகரின் எருதுகள் பூட்டிய வண்டிகளின் தொகுதிபோல் தோன்றும் உலர் மரக்கிளைகளை முறிக்கும் வன்மை இன்மையால், யானை தன் தும்பிக்கையை மடித்து வைத்து வருந்தும் தன்மையுடையது பாலை.

அத்தகைய கடுமையான பாதையும் தலைவனுடன் கடப்பதால் தனக்கு இனிமையை அளிப்பதாகத் தலைவி கூறுகிறாள். **கடுமையான பாதை, எதிர்வினை அமைப்பால் இனிமை அளிப்பதாகச்** சுட்டப்படுகிறது.

தலைவன் தன்னை விட்டு பிரிந்ததால், தாம் விரும்பும் தலைவனையும் ‘கொடுமையானவன்’ எனத் தலைவி எண்ணுவதாக,

‘பைதல்ஒரு கழை நீடியசுரன் இறந்து,
எய்தினர் கொல்லோ பொருளே அல்குல்
அவ்வரி வாடத் துறந்தோர்
வன்பர் ஆகத்தாம் சென்ற நாட்டே?’⁹¹

கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘அல்குலின் அழகுத் தேமல் வாடுமாறு கொடுமையான மனத்தராகப் பிரிந்து சென்ற தலைவர், ஒற்றை மூங்கில் வளர்ந்து நிற்கும் பாலையைக் கடந்து தான் சென்ற நாட்டில் பொருளினைப் பெற்றாரோ? இல்லையோ?’ என்று தலைவி வருந்துவதாகப் பாடல் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதில் தான் **விரும்பும் தலைவனை எதிர்வினையாகக் 'கொடுமையானவன்'** எனத் தலைவி எண்ணுதல் எதிர்வினை அமைப்பை நிறுவுவதாக அமைகிறது.

தலைவன் பிரிவுணர்வால், 'தலைவன் அன்பற்றவன்' எனத் தலைவி கூறுவதாக கழார்க்கீரன் எயிற்றியாரின் பாடல் உள்ளது.

'தாம்நம் உழைய ராகவும், நாம்நம்
பனிக்கடு மையின் நனிபெரிது அழுங்கி,
துஞ்சாம் ஆகலும் அறிவோர்
அன்பிலர் தோழிநம் காதலோரே' ⁹²

இப்பாடலில் 'மழை பொழிந்த மயக்கமான இருளையுடைய நடுநிசியில், தலைவன் பக்கத்தில் இருந்தும் நான் கடுங்குளிரால் மிகப் பெரிதும் துன்புற்று உறங்காமல் இருந்ததையும் அறிந்த தலைவன், இப்போது அன்பிலாதவராக உள்ளார்' எனத் தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவன் தன்மீது அன்பு கொண்ட நிலையிலும் பொருள்வயிற் பிரிந்ததால் அப்பிரிவினை ஏற்கமுடியாமல், **அன்பு கொண்ட நிலையிலும் அதனை எதிர்வினையாக 'அன்பில்லாதவராக'** தலைவி எண்ணுவது எதிர்வினை அமைப்பைக் காட்டுகிறது.

தலைவன் மீது அன்பு கொண்ட நிலையிலும் தலைவன் கொடியவன் எனத் தலைவி கூறுவதாகவும் கழார்க்கீரன் எயிற்றியாரின் மற்றொரு பாடல் அமைந்துள்ளது.

'அயிரீடு குப்பையின் நெஞ்சு நெகிழ்ந்து அவிழ,
கொடியோர் சென்ற தேஎத்து மடியாது
இனையை ஆகிச் செல்மதி
வினைவிதுப் புறநர் உள்ளலும் உண்டே!' ⁹³

என்னும் இப்பதிவில், கூதிர்க்காலத்தின் இறுதி நாளில் பிரிவுத் துன்பம் நெஞ்சத்தில் மிகுந்திட தான் தனித்திருக்குமாறு தன்னை விட்டுச் சென்றார் தலைவர். அவரை நினைத்து, அவர் வரும் திசையை நோக்கி, இறப்பதற்குக் காரணமான துன்பத்துடன் கூடி தலைவி வருந்தியிருந்தாள்.

பிரிவால் வாடிய தன்னை 'இரக்கத்திற்கு உரியவள்' என எண்ணாமல், தலைவர் கொடியவராக விளங்குவதாகத் தலைவி கருதுகிறாள்.

அன்பிற்கினிய தலைவனின் பிரிவை ஆற்றாமல் எதிர்வினையாகத் தலைவனை 'கொடியவர்' எனத் தலைவி எண்ணுதல் எதிர்வினை அமைப்பின் வெளிப்பாடாகவே அமைகிறது.

தலைவி தலைவனை விரும்பிய நிலையிலும் அவ்வுணர்வை மறைத்து, தலைவனை வன்சொற்களால் பழிக்கும் எதிர்வினை அமைப்பை நல்வெள்ளியாரின்,

**'சாய்இறைப் பணைத்தோட் கிழமை தனக்கே
மாசு இன்றாதலும் அறியான், ஏசற்று,
என்குறைப் புறனிலை முயலும்
அண்க ணாளனை நடுகம், யாமே.'** ⁹⁴

இப்பாடலும் காட்சிப்படுத்துகிறது. "தலைவன், 'என்னை வருத்தியவளே! உன் பெண்மை நலத்தை அனுபவிப்பேன்' என்று சொல்லி என் பிடரியினை அவனது கையால் அணைத்துக்கொண்டான்.

அவ்வாறு அவன் சொன்ன சொல்லில் என் மனம் நெகிழ்ந்து மகிழ்ந்தது. இந்நிலையை அவன் அறிந்துகொள்ளாதவாறு, என் மனத்துடன் பொருந்தாத கொடுஞ்சொற்களைக் கூறி அவனுடைய கைகளை அகற்றினேன்.

அவன் தனக்கு அடங்காத என் வன்செயலைக் கண்டமையால் மீண்டும் என்னிடம் பேசும் வலிமையுடைய சொல் ஒன்றும் இல்லாதவன் ஆனான். என் தோள் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் உரிமை தனக்கே உரியது என்பதை அறியாதவனாய் நின்ற தலைவனைப் பழித்து மகிழ்வோம்" எனத் தலைவி தோழியை அழைத்தாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவன் மீது அன்பு கொண்ட நிலையிலும் வன்சொற்களால் பழிக்கும் தலைவியின் கூற்று எதிர்வினை அமைப்பினை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

3.5.6. படைத்து மொழிதல் (PROJECTION)

நமது எண்ணங்களை அல்லது ஆசைகளைப் பிறர்மேல் ஏற்றிக் கூறுவது 'படைத்து மொழிதல்' எனப்படும். வேறு வகையில், பொருளற்ற சூழல்களுக்கு, நம்முடைய ஊகங்களுக்கு உரிய முறையில் பொருள் தருவதாகும். தான் மறுக்க விரும்பும், கைவிட விரும்பும் பண்புகளைப் பிறர்மேல் ஏற்றிக் காணும் முறைமை மற்றும் இயற்கை, பொருள், இடம், காலம் ஆகியவற்றின் மீதும் ஏற்றிக் காணும் முறைமையைச் சங்க இலக்கியப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. அவ்வகையினில்,

(அ) தலைவன் - தலைவி உறுப்பின் மீது படைத்து மொழிதல்

(ஆ) தலைவி தன் நிலையை தோழியின் மீது படைத்து மொழிதல்

(இ) தலைவி தன் நிலையை குயிலின் மீது படைத்து மொழிதல்

(ஈ) தலைவி தன் நிலையை இயற்கையின் மீது படைத்து மொழிதல்

(உ) மன்னனின் வீரத்தை கைவாளின் மீது படைத்து மொழிதல்

என்னும் நிலைகளில் உள்ளடக்கியதாகவும், சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

3.5.6.1. (அ) தலைவன் - தலைவி உறுப்பின் மீது படைத்து மொழிதல்

தலைவன் பெண்கள் மீது எளிதில் காமவயப்படுதலை, இயல்பான ஒன்றில் ஏற்றிக் கூறுவதாக ஓளவையாரின்,

‘யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின்,
வரையா மையோ அரிதே; வரையின்,
வரைபோல் யானை, வாய்மொழி முடியன்’⁹⁵

இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘ஆம்பல் மலரின் அழகிய நெளியையுடைய தழையுடையை மெல்லிதாய் அகன்ற அல்குலில் அழகு பெற அணிந்துகொண்டு தலைவி விழாவிற்கு செல்லும்போது, அங்கு வரும் தலைவன் அவளது அழகில் ஈடுபட்டு ஏற்றுக்கொள்வான்’ என்று பாடல் அமைந்துள்ளது.

தலைவியின் அல்குலைக் கண்டவுடன் தலைவன் எளிதில் காமவயப்படுதல் என்பதினூடாக **தலைவனது எண்ணங்களையும், ஆசைகளையும் தலைவியின் அல்குலின் மேல் ஏற்றிக் காணும் முறைமையை இப்பாடல் காட்டுகிறது.**

3.7.6.2. (ஆ) தலைவி தன் நிலையை தோழியின் மீது படைத்து மொழிதல்

தன்னை மணம் கொள்வதில் தலைவன் நாட்டமின்றி இருப்பதை அறிந்த தலைவி, தனது எண்ணத்தை தலைவன் உணருமாறு தோழியின் மேல் ஏற்றிக் காணும் முறைமையை நக்கண்ணையாரின்,

‘பனிவார் கண்ணேன் ஆகி, நோய் அட,
எமியேன் இருத்தலை யானும் ஆற்றேன்
யாங்குச் செய்வாங்கொல் தோழி! ஈங்கைத்
துய்அவிழ் பனிமலர் உதிர வீசி’ ⁹⁶

இப்பாடல் வரிகள் காட்டுகின்றன. தலைவனின் பிரிவை எண்ணி நீர் வடியும் கண்களை உடையவளாய் பிரிவுத் துன்பத்தை ஆற்றியிருக்கும் தனது நிலையை அறிந்த அன்னை, தூக்கத்தை மறந்து தன்னை காவலில் வைத்திருப்பதாகவும், அதனால் தன்னை விரைவில் மணமுடிக்குமாறும், தோழிக்கு உரைப்பதாக தலைவனுக்கு உணர்த்துகிறாள்.

தன்னிலையைத் தலைவனுக்கு உணர்த்தும் பொருட்டு **தோழியின் மீது படைத்து மொழியும் தன்மையை இதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.**

விரைவில் மணமுடிக்குமாறு தலைவிக்குக் கூறுவது போல் தலைவனுக்கு உணர்த்தும் தோழியை,

‘பைதல் அம்குழனி தழீஇ, ஓய்யென
அரும்புண் உறுநரின் வருத்தி வைரும்
கானக நாடற்கு, ‘இதுஎன’ யான் அது
கூறின் எவனோ-தோழி! வேறு உணர்ந்து’ ⁹⁷

என்னும் நல்வெள்ளியார் பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. ‘தலைவியின் பசலை நோய்க்கு, வெறியாட்டலில் முருகக் கடவுளுக்கு ஆட்டைப் பலியிட்டால்

குணமடையும் எனத் தாய் எண்ணுவது சரியன்று. அது உன் பசலை நோய்க்கு உதவாது. தலைவன் விரைந்து மணம் முடிப்பதே பசலை நோய்க்குச் சரியான தீர்வாக அமையும்' என்று தோழி தலைவிக்கு கூறுவதுபோல் தலைவனுக்கு உணர்த்துகிறாள். தலைவி தனது நிலையை தலைவனுக்கு உணர்த்தும் நிலையில் **தோழியின் மீது படைத்து மொழியும்** தன்மை இதனூடாக அறியமுடிகிறது.

மணம் கொள்வதில் கருத்தின்றி இரவுக்குறியில் வந்து செல்லும் தலைவனைக் கண்ட தோழி, அதனால் ஏற்படும் துயரைத் தலைவிக்குக் கூறுவது போல் தலைவனுக்கு எடுத்துரைப்பதாக வெள்ளி வீதியாரின் பாடலும் அமைந்துள்ளது.

‘சுணங்கு அணி முற்றத்து ஆரம்போலவும்,
சிலம்புநீடு சோலைச் சிதர்தூங்கு நளிப்பின்
இலங்கு வெள் அருவி போலவும்
நிலம்கொண் டனவால், திங்கள் அம் கதிரே!’⁹⁸

இந்நிலையின் வாயிலாகத் தலைவன் விரைவில் தலைவியை மணம்கொண்டு தன்னுடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்னும் கருத்து உணர்த்தப்படுகிறது. மேலும், **தோழி தனது எண்ணத்தை தலைவியின் மேல் படைத்து மொழிதலையும்** இதனூடாகக் காணமுடிகிறது.

தலைவனின் அன்பு இல்லாத நிலையைக் கண்டு தோழி தனது எண்ணத்தைத் தலைவிக்குக் கூறுவது போல் தலைவனுக்கு உணர்த்துவதை,

‘காதல் செய்தலும் காதலம் அன்மை
யாதனிற் கொல்லோ? தோழி வினவுகம்,
பெய்ம்மணல் முற்றம் கடிகொண்டு
மெய்ம்மலி கழங்கின் வேலற் தந்தே’⁹⁹

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியாரின் பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. ‘வேட்டுவர் இல்லங்களில் தேனடைக்கும் மணம் கொள்ளும் தேன் கூறும் நாட்டையுடையவன் தலைவன். அவன்மீது தலைவி காதல் கொண்டாலும்,

தலைவியின் மீது காதல் கொள்ளாதவனாய் விளங்கும் அவனின் நிலைகுறித்து, குறிபார்க்கும் பூசாரியைக் கொண்டு, தலைவி மீது காதல் இல்லாமல் போகிற காரணத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்' எனத் தலைவன் தலைவியின் அன்பை உணருமாறு, தோழி தலைவிக்குக் கூறுவதாகப் பாடல் சுட்டப்படுகிறது.

3.5.6.3. (இ) தலைவி தன் நிலையை குயிலின் மீது படைத்து மொழிதல்

தலைவி தன்னிலையை குயில்களின் மீது ஏற்றிப் படைத்து மொழியும் தன்மையை,

‘பொதும்புதோறு அல்கும் பூங்கண் இருங்குயில்
கவறுபெயர்த் தன்ன நிலலா வாழ்க்கை இட்டு
அகறல் ஓம்புமின், அறிவுடையீர்! என,
கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல,’¹⁰⁰

காமக்காணிப் பசலையாரின் இப்பாடல் விளக்குகிறது. மாமரச் சோலைதோறும் தங்கியிருக்கும் பூப்போன்ற கண்களையுடைய கரிய குயில்கள் மெய்யோடு மெய் சேர நின்று, ‘அறிவுடையீர்! வாழ்க்கை, சூதாட்டக் கருவி மாறிமாறி விழுவது போல நிலையில்லாதது. ஆகவே நிலையற்ற பொருளைத் தேடும் முயற்சியைக் கைவிட்டு, உம் தலைவியரை விட்டுப் பிரியாமல் சேர்ந்து வாழ்வீர்’ என்று தலைவன் ஈடுபட்ட போரைப் பார்த்துச் சொல்வது போலக் கூறுவதாகத் தலைவி எண்ணுகிறாள்.

தலைவன் பிரிவால் தனக்கேற்பட்ட மனவுணர்வை குயில் மீது படைத்து மொழியும் தன்மையை இதனூடாக அறியமுடிகிறது.

3.5.6.4. (ஈ) தலைவி தன் நிலையை இயற்கையின் மீது படைத்து மொழிதல்

தலைவி தன்னைப் பசலை நோய் ஆட்கொண்டதைக் காலத்தின் மீது ஏற்றிக்காணுவதை,

‘சென்ற நாட்ட கொன்றை அம் பசவீ
நம்போல் பசக்கும் காலை, தம்போல்

சிறுதலைப் பிணையின் தீர்ந்த நெறிகோட்டு

இரலை மானையும் காண்பார்கொல், நமரே?’¹⁰¹

இப்பாடல் சுட்டுகிறது. ‘தலைவர் சென்றுள்ள நாட்டில் கொன்றை நறுமலர்கள் பசலைத் தோற்றம் அடைகின்ற குளிர்காலக் கார்ப் பருவம். இக்காலத்தில், சிறிய தலையினை உடைய பெண்மானிடமிருந்து பிரிந்து நிற்கும் நெறிந்த கொம்பினையுடைய ஆண்மானைக் காண்பாரோ’ என்று தலைவி எண்ணுகிறாள்.

தலைவி தன் பிரிவுணர்வை குளிர்காலத்தின் மீதும் இயற்கை நிகழ்வுகளின் மீதும் ஏற்றிக் கூறுகிறாள்.

தலைவி தனது காமநோயை இயற்கையோடு படைத்து மொழிதலை,

‘முலையிடைத் தோன்றிய நோய்வளர் இளமுலை

அசைவுடை நெஞ்சத்து உயவுத் திரள்நீடி

ஊரோர் எடுத்த அம்பல் அம்சினை,’¹⁰²

குறிப்பிடுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘முடிவில்லாத வாடைக்காற்றின் வரவால் தலைவியின் முலையிடத்தே தோன்றிய காமநோய் என்னும் மரம் வளர்வதற்குக் காரணமான அதன் இளைய முளை, தளர்ச்சியுடைய நெஞ்சாகிய நிலத்தில் துன்பம் என்னும் செடியாய் வளர்ந்து, ஊரார் எழுப்பிய அம்பல் என்னும் அழகிய கிளைகளைக் கொண்டு, காதல் என்னும் ஒளி விளங்கும் தளிர்களைப் பரப்பி, புலவரால் புகழ்ப் பெற்ற நாணம் இல்லாத பெரிய மரமாகி, நிலத்தில் பரவி, அலர் என்னும் மலர்களைச் சொரிந்தது. இத்தகைய நிலையிலும் தலைவர் வரவில்லை’ என்று தனது பிரிவின் ஆற்றாமையை இயற்கை மேல் ஏற்றிக்காணும் தலைவியை ஒளவையார் பதிவு செய்துள்ளார்.

தலைவியின் உடன்போக்கு நிலையை இடம், பொருள் மேல் ஏற்றிக் கூறுவதாகவும் ஒளவையாரின்,

‘நால்ஊர்க் கோசர் நல்மொழி போல,
வாய்ஆ கின்றே தோழி! ஆய்கழல்
சேயிலை வெள்வேல் விடலையொடு
தொருவளை முன்கை மடந்தை நட்பே’ ¹⁰³

இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. பழைய ஆலமரத்தின் கீழ் தோன்றிக் கூறிய நான்கு ஊர்களைச் சேர்ந்த கோசருடைய நன்மொழி போல, மணப்பறை முழங்கவும் சங்கொலிக்கவும் தலைவன்-தலைவி உடன்போக்கு மணம் நிகழ்ந்ததாகத் தோழி கூறுவதைப் பாடல் காட்டுகிறது.

தோழி, தலைவியின் உடன்போக்கு நிலையை **இடம், பொருள் மேல் ஏற்றிக் காணும் முறையை** இதனூடாக அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு காமக்கிழத்தி - பரத்தையர் சண்டையை மற்றொன்றில் படைத்து மொழிதலும்¹⁰⁴ தலைவனைக் காத்துக்கொள்ளுமாறு பரத்தை, பாங்காயினருக்குக் கூறுவதுபோல் தலைவிக்கு உணர்த்தும் நிலையும்¹⁰⁵ ஔவையாரின் பாடலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

3.5.6.5. (உ) மன்னனின் வீரத்தைக் கைவாளின் மீது படைத்து மொழிதல்

புறம் சார்ந்த நிலையில் அரசனின் வீரத்தை, அவனது கைவாளில் படைத்து மொழியும் தன்மையையும் ஔவையாரின் பதிவுகளில் காணமுடிகிறது.

‘பல்ஆள் இனநிரை தழீஇய வில்லோர்
கொடுஞ் சிறைக் குரூஉப் பருந்து ஆர்ப்ப
தடிந்து மாறு பெயர்த்தது, இக்கருங் கை வாளே’ ¹⁰⁶

இப்பாடலில், ‘வெட்சி கொள்கவெனக் கொட்டும் துடியொலி கேட்டதும் எழுந்த நீ, வடித்த கள்ளை ஏந்தி அருந்துமாறு நிற்பவர் வேண்டியும், அதனை வாழ்த்திப் போருக்கு உடன் எழுந்தாய். கரந்தையாரோ மிகப் பலராயும் மறைந்து போர் செய்பவராயும் இருந்தனர். அப்படியிருந்தும் அவரை வென்று, ஆநிரை கொண்டு மீண்டு, மறவர்களைக் கொன்று எதிர்ப்பைப் போக்கியது

மிகப்பெரிய கைவாள்தான்' என்று அரசனின் வீரத்தை அவனது கையின் மீதேற்றிப் படைத்து மொழியப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தனது எண்ணங்களைப் பிறர் மேல் ஏற்றிக்கூறுவதாகவும், இயற்கை, பொருள், இடம், காலம் ஆகியவற்றின் மீது படைத்து மொழிதலையும் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

3.5.7. செயல் ஆளுமைத்திறன் (EXPRESSION)

மனதில் ஏற்பட்ட உணர்வுகளை உள்ளவாரே வெளிப்படுத்துதல் 'செயல் ஆளுமைத்திறன்' எனப்படும். இதனூடாக,

(அ) இயல்பாகப் பேசுதல்

(ஆ) துன்பத்தைப் பேசுதல்

(இ) துணிவாகப் பேசுதல்

(ஈ) துன்பத்திலும் துணிவு

(உ) விரும்பாததை விளக்குதல்

(ஊ) அச்சத்தை வெளிப்படுத்தல்

ஆகிய நிலைகளை உள்ளடக்கியதாகச் செயல் ஆளுமைத்திறன் விளங்குகிறது. இவ்வகைக் கூறுபாடுகளைச் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களிலும் காணமுடிகிறது.

3.5.7.1. (அ) இயல்பாகப் பேசுதல்

மனதில் தோன்றிய எண்ணங்களை அல்லது கருத்துக்களை உள்ளவாரே வெளிப்படுத்தும் திறனையும் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. அவ்வகையினில், தலைவனோடு தன்னைச் சேர்த்து வைத்த செயலை எண்ணி தலைவி, தோழியைப் பாராட்டும் விதமாக,

‘குடி நன்கு உடையன்; கூடுநர்ப் பிரியலன்
கெடுநா மொழியலன்; அன்பினன் என, நீ
வல்ல கூறி, வாய்வதின் புணர்த்தோய்;
நல்லை; காண், இனி காதலும் தோழிஇ;’¹⁰⁷

என்னும் அஞ்சியத்தை மகள் நாகையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘உயர்ந்த குடிப்பிறப்பும், பழகியவரையும் உறவினரையும் பிரியாதவனும், நாவில் கெடு மொழிகளைச் சொல்லாதவனும், அன்புடையவனும் என்று தலைவனைக் குறித்து என்னிடம் கூறி, அவனுடன் சேர்த்து வைத்தாய்.

திருமணம் செய்த நாளைக் காட்டிலும் தலைவன் என்னுடன் இனிய பண்புடையவனாய் விளங்குகின்றான். அதனை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, நீ மிகவும் நல்லவள்’ என்று தலைவி தன் மனதில் தோன்றிய கருத்தைப் பதிவு செய்கிறாள்.

வினைமுடித்த நிலையில் தலைவியைக் காணவரும் நிலையை அறிந்த ஏவலர்கள், ‘தலைவியின் துயர் தீர்ந்தது’ என்று எண்ணி தமக்குள் கூறி மகிழ்ந்ததை ஒக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல் சுட்டுகிறது.

‘விருந்து பெறுநள் போலும், திருந்து இழைத்
தடமென பணைத்தோள், மட மொழி அரிவை
தளிர்இயல் கிள்ளை இனிதின் எடுத்த
வளராப் பிள்ளைத் தூவி அன்ன,’ ¹⁰⁸

இப்பாடலில் தலைவன் வருகையால், தலைவி விருந்தோம்பேணும் பேற்றைப் பெற்றதை நினைத்து ஏவலர்கள் மகிழ்ந்து பேசிய அவர்களது எண்ணங்களைப் பதிவு செய்வதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஏவலர்களின் மனஉணர்வைக் காட்சிப்படுத்தும் மற்றொரு பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

‘உரைமதி வாழியோ, வலவ! என, தன்
வரைமருள் மார்பின் அளிப்பனன் முயங்கி,
மனைக்கொண்டு புக்கனன், நெடுந்தகை;
விருந்துஏர் பெற்றனள், திருந்திழை யோளே’ ¹⁰⁹

போரில் வெற்றிகொண்டு தலைவியைக் காண விரைந்து வரும் தலைவனையும், தலைவனின் தேரை காற்றைவிட வேகமாகச் செலுத்தும் பாகனையும், அச்செய்தியினை அறிந்த தலைவி அடைந்த மகிழ்ச்சியினையும்

கண்ட ஏவலர்கள் மனமகிழ்ந்து கூறியதாகப் பாடல் பதிவாகியுள்ளது. **ஏவலர்களின் எண்ணங்களைப் புலப்படுத்தும் திறனை** இதனூடாக அறியமுடிகிறது.

தலைவனின் வருகையை எதிர்பார்த்து நிற்கும் தலைவியின் எண்ணக் கருத்துகளும் ஓக்கூர் மாசாத்தியார் பாடலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

**‘குறுமுகை அவிழ்ந்த நறுமலர்ப் புறவின்
வண்டுசூழ் மாலையும் வாரார்;’** ¹¹⁰

என்னும் பாடலில், பொருள் தேடுதல் காரணமாகப் பிரிந்து சென்றவர், கூடி மகிழ் வாராமையைக் குறித்து தலைவி கூறுவதும்,

**‘செய்வினை முடித்த செம்மல் உள்ளமொடு
வல்வில் இளையர் பக்கம் போற்ற’** ¹¹¹

என்னும் பாடலில், தேரின் ஓசையைக் கொண்டு தலைவன் வருகிறான் என்பதைக் காண, முல்லைக் கொடி படர்ந்துள்ள பாறையின் மேல் ஏறி நின்று, ‘அங்கே ஒலிப்பது யாதென நாமும் சென்று கண்டு வருவோம்’ எனத் தோழி தலைவியை அழைப்பதாகவும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

பிரிவு நிலையில் **தலைவி மற்றும் தோழியின் எண்ணங்களைப் புலப்படுத்துவதாக இப்பாடல்கள்** அமைகின்றன.

தலைவனின் நிலை குறித்து கட்டுவிச்சி தன் மன எண்ணங்களைக் கூறுவதாக,

**‘அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே;
இன்னும், பாடுக பாட்டே; அவர்
நல்நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே’** ¹¹²

ஓளவையாரின் இப்பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. ‘சங்கு மணிக்கோவை போன்ற வெண்மையான நல்ல நீண்ட கூந்தலை உடைய அகவன் மகளே, தலைவனுடைய நல்ல நெடிய குன்றைப் பாடிய அந்தப் பாட்டை பாடிக் கொண்டே இருப்பாயாக’ என்று தலைவி கட்டுவிச்சியைப் பாடச் சொல்வதின் மூலம், கட்டுவிச்சியின் மன எண்ணங்களை அறியமுடிகின்றது.

அதியமானைக் குறித்து தனது மனக்கருத்துக்களை ஓளவையார் கூறுவதாகவும் பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது.

**‘பெருமலை விடரகத்து அருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறையாது,
ஆதல் நின் அகத்து அடக்கி
சாதல் நீங்க, எமக்கு ஈந்தனையே!’** ¹¹³

இப்பாடலில் ‘வெற்றிச் செல்வமும் பொன்மாலையும் கொண்ட அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியே, பெரிய மலைச் சரிவிலே அரிய முயற்சியால் பெற்ற, சிறிய இலையினை உடைய இனிய நெல்லிக்கனியை அரியது எனவும் கருதாமல், அதன் பயன் யாது எனவும் கூறாமல் மனத்துக்குள்ளாக அடக்கியவாறு, சாதல் நீங்க எனக்கு அளித்தாய்.

பால் போன்ற வெள்ளிய பிறை தன் நெற்றி போல் பொலிந்த திருமுடியினையும், நீலமணி போன்ற கரிய கழுத்தினையுமுடைய இறைவனைப் போல நீயும் நிலைபெறுக’ என்று, அரியதாய் விளங்கும் நெல்லிக்கனியை தான் உண்ணாது, தனக்கு வழங்கிய அதியமானை இறைவனுக்கு நிகராக வைத்துப் போற்றிய ஓளவையாரின் எண்ணங்களை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

தலைவன் போரில் வெற்றி பெற்ற பின்பும் சினம் தீராத நிலையை எடுத்துரைப்பதை,

**‘கையது வேலே; காலன புனை கழல்;
மெய்யது வியரே: மிடற்றது பசம்புண்;
வடகர் போகிய வளர்இளம் போந்தை
உச்சிக் கொண்ட ஊசி வெண் தோட்டு,’** ¹¹⁴

இப்பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. தலைவனின் உடல் திறத்தினைக் கூறி, பகைவரை வெற்றி பெற்ற பின்னரும் தலைவனின் கண்கள் சிவந்தே உள்ள நிலையைக் குறித்து ஓளவையார் கூறுவதின் மூலம் அவரது எண்ணப்பதிவை அறியமுடிகிறது.

மன்னனின் புகழைக் குறித்து ஓளவையாரின் எண்ணத்தைப் புலப்படுத்துவதாகப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

**‘நாள்நிறை மதியத்து அனையை; இருள்
யாவணதோ, நின் நிழல் வாழ்வோர்க்கே?’¹¹⁵**

என்னும் பாடலில், அதியமான் மகன் பொருட்டெழினி அழியாத புகழை உடையவன். அவனது நிழலில் வாழ்பவர்களுக்குத் துன்பம் என்பதே இல்லை என்றும்,

**‘அலத்தற் காலை ஆயினும்,
புரத்தல் வல்லன்; வாழ்க அவன் தாளே!’¹¹⁶**

என்னும் பாடலில், மன்னனின் கொடைத்தன்மையைக் குறித்தும் விறலியிடம் கூறி ஆற்றுப்படுத்துவதில், மன்னன் குறித்து **ஓளவையார் தனது எண்ணத்தைப் பதிவு** செய்துள்ளார்.

இவ்வாறு போர்ச் சிறப்பையும், மன்னனின் புகழைக் குறித்தும் ஓளவையாரின் புறநானூற்றுப்¹¹⁷ பாடலும், காக்கைபாடினியாரின்¹¹⁸, மாறோக்கத்து நப்பசலையாரின்¹¹⁹ பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

3.5.7.2. (ஆ) துன்பத்தைப் பேசுதல்

தலைவன், தலைவி மீது கொண்ட அன்பினால் ஏற்படும் பழிகளையும், துன்பங்களையும் கூறுவதாக அள்ளூர் நன்முல்லையார் பாடல் அமைத்துள்ளார்.

**‘பொழுது இடைதெரியின், பொய்யே காமம்,
மாஎன மடலொடு மறுகில் தோன்றித்
தெற்றெனத் தூற்றலும் பழியே;
வாழ்தலும் பழியே பிரிவு தலைவரினே.’¹²⁰**

‘காலை, நண்பகல், கலக்கம் தரும் மாலை, ஊரினர் உறங்கும் நள்ளிரவு, விடியற்காலம் என்றெல்லாம் காலப்பொழுதுகளைக் கருத்தில் கொண்டால், காமம் என்பது பொய்யாகிவிடும்.

இவ்வின்பம் கிட்டாமல் பிரிவு நேருமாயின், தலைவியை நினைத்து நான் பனை மடலால் செய்த குதிரையின் மீதேறி தெருவில் நின்றாலும் தலைவிக்குத்தான் பழி.

அப்படியே நான் அவலத்தில் உயிர் வாழ்தலும் எனக்குப் பழியைத் தரும்' எனத் தலைவன் தனக்கேற்பட்ட துன்பமான சூழலை விளக்குவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் தலைவியின் பிரிவுத் துன்பத்தைக் குறித்தே பெரும்பான்மையான பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. பிரிவினால் ஏற்படும் மனத்துயரை விளக்குவதாகவே அப்பதிவுகள் இருக்கின்றன. பிரிவினை ஆற்றாத தலைவிக்குத் தோழி கூறுவதாக,

**‘புதுநாண் நுழைப்பான் நுதிமாண் வள்உகிர்ப்
பொலங்கல ஒருகாச ஏய்க்கும்
நிலம்கரி கள்ளி யங்காடு இறந்தோரே.’** ¹²¹

அள்ளூர் நன்முல்லையாரின் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘வறண்ட நிலம் கரித்த கள்ளிக்காட்டைக் கடந்து சென்ற காதலர், தன்னை இந்நேரம் நினையாரோ?’ என்று தலைவி எண்ணுவதின் மூலம் பிரிவின் ஏக்கத்தினால் தலைவி படும் துயரை அறியமுடிகிறது.

தலைவனின் பிரிவால் தலைவி தனது துன்பத்தைப் பதிவு செய்வதாக மற்றொரு பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

**‘சுரனே சென்றனர், காதலர் உரன் அழிந்து,
ஈங்குயான் அழுங்கிய எவ்வம்
யாங்கு அறிந்தன்று இவ்அழுங்கல் ஊரே?’** ¹²²

என்னும் பாடலில், ‘தலைவரை எண்ணி, எனது ஆற்றலை இழந்தவளாகப் பெரிதும் வருத்தும் துன்பத்தைத் தாங்கியவளானேன். இரக்கமுடைய இவ்வூரார் அத்தன்மையை எப்படி அறிந்தனரோ?’ என்று தலைவி தன் துன்பத்தைக் கூறுகிறாள்.

இவ்வாறு, தலைவன் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் துன்பத்தைக் கூறுவதாகப் பல பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவன், தலைவி பிரிவு குறித்து மட்டும் அமையாமல், கையறுநிலைத் துன்பத்தைக் குறிக்கும் பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘சிறுகலத்து உகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ
கோடு உயர் பிறங்கு மலை கெழீஇய
நாடு உடன் கொடுப்பவும் கொள்ளா தோனே?’¹²³

இப்பாடலில், ‘அதியமான் இறந்ததினால் இவ்வுலகமும், என் வாழ்வும் இல்லாமல் போகட்டும்’ என்று ஒளவையார் தனது துன்பத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

3.5.7.3. (இ) துணிவாகப் பேசுதல்

ஒரு செயலையோ, நிகழ்வையோ குறித்து அச்சமின்றித் துணிந்து பேசும் பண்பையும் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

தொண்டைமான் இளந்திரையன், அதியனை எதிர்த்துப் போர் தொடுக்க இருந்தபோது, ஒளவையார் இளந்திரையனிடம் நேரில் சென்று அதியமானின் புகழையும், வீரத்தையும் கூறி இருநாட்டவரின் பகையைத் தணித்த திறனை,

‘பகைவர்க் குத்தி, கோடுநுதி சிதைந்து,
கொல்துறைக் குற்றில மாதோ என்றும்
உண்டாயின் பதம் கொடுத்து,
இல்லாயின் உடன் உண்ணும்,’¹²⁴

என்னும் பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. ‘படைக்கலங்கள், பீலி அணியப் பெற்று, மாலை சூட்டப்பெற்று, அழகு செய்யப்பட்டு, நெய் தடவப்பட்ட நிலையில் உனது அரண்மனையில் இருக்கின்றன.

எம் தலைவன் அதியமானின் கூரிய வேல்களோ, பகைவரைத் தாக்குதலால் முனை முறிந்தனவாகக் கொல்லனின் உலைக் களத்திலன்றோ இருக்கின்றன’ என அதியனின் போர்த் திறனைக் கூறி இருநாட்டவரின் பகை தணித்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

எதிர்நாட்டுப் படை மன்னனிடம் தன் மன்னன் குறித்துத் **துணிந்து**
பேசிப் போரைத் தடுத்திடும் பேராளுமைக் குணம் கொண்டவராக
ஒளவையார் விளங்கியதை இப்பாடல் பறைசாற்றுகிறது.

எதிர்நாட்டு மன்னனிடம் தன் மன்னனுக்குத் திறை செலுத்துமாறு கூறும்
ஒளவையாரின் துணியைக் காட்டும் மற்றொரு பாடலும் உள்ளது.

‘நுமக்கு உரித்தாகல் வேண்டின், சென்று அவற்கு
இறுக்கல் வேண்டும், திறையே; மறுப்பின்
ஓல்வான் அல்லன், வெல்போரான் எனச்
சொல்லவும் தேரீர் ஆயின், மெல்லியல்’ ¹²⁵

என்னும் பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளது. ‘அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி
கடல்போன்ற பெரும்படையுடன் போர் செய்து, பொன்னாலாகிய தும்பைப்
பூமாலை அணிந்து, அம்பு துளைத்த கேடயத்தினை உடையவன்.

அவன் கோபத்திற்கு எதிராக யாரும் நிற்க முடியாது. உங்களது ஊர்
உமக்கே வேண்டுமாயின், உடனே சென்று திறை செலுத்திவிடுங்கள். செலுத்த
மறுத்தால் உம்முடைய மனைவியர் உம்மைப் பிரிதல் நிலை ஏற்படும். எனவே
நன்றாக ஆராய்ந்து போர் செய்ய முனைவீர்’ என்று தன் மன்னனுக்கு திறை
செலுத்துமாறு எதிர்நாட்டு மன்னனிடம் **துணிந்து கேட்கும்** ஒளவையை
இப்பாடல் காட்டுகிறது.

எதிர்ப்படையினரிடம் சென்று தன் நாட்டு மன்னனின் சிறப்புக்களைக்
கூறுவதாகப் புறநானூற்றுப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘தாள்படு சில்நீர்க் களிறு அட்டு வீழ்க்கும்
ஈர்ப்புடைக் கராஅத்து அன்ன என்னை
நுண்பல் கருமம் நினையாது
‘இளையவன்’ என்று இகழின், பெறல் அரிது, ஆடே’ ¹²⁶

‘ஊரில் உள்ள சிறுவர் சென்று விளையாடினால் கலங்கும் காலளவான
சிறிதளவு நீராயினும், அதனுள் வரும் யானையையும் இழுக்கும் திறனுடைய
முதலையானது வென்று கொன்று விடும்.

அதுபோல, எம் தலைவனின் பெரிய வலிமையும் நுண்ணிய ஆற்றல்களையும் அறியாது அவனை இளைஞன் என இகழ்ந்தால் வெற்றி பெறுதல் அரிதாகிவிடும். ஆதலால் உங்களது படையைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று எதிர்நாட்டுப் படையினரிடம் கூறும் இப்பாடலும் ஓளவையாரின் **துணிவு பறைசாற்றுவதாக** அமைகிறது.

மேலும், ஆடவர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தால் உலகம் ஆக்கம் பெறும் என்பதைக் கூறும் **'நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ'**¹²⁷ என்னும் பாடலும், அதியமான் பரிசில் தராது காலம் தாழ்த்தியபோது புலவர்களின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் விதமாகப் பாடிய **'வாயிலோயே! வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித் தாம்'**¹²⁸ என்னும் பாடலும், சேரமான் மாரி வெண்கோவை வாழ்த்திப் பாடுவதோடு, நிலையில்லா வாழ்வைப் பற்றிக் கூறி, அதுவே வாழ்வின் இலக்கணம் என்றும் துணிந்து பாடுவதாக, **'நாகத்து அன்ன பாகுஆர் மண்டிலம்'**¹²⁹ என்னும் பாடலும் ஓளவையின் துணியைக் காட்டுகின்றன.

ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய கடமையைச் சுட்டும் வகையில், உலக மாந்தர்களுக்குரிய கடமைகளை எடுத்துரைக்கும் நிலைமை,

**'நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே,
ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கி
களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.'**¹³¹

பொன்முடியாரின் இப்பாடலில் காணமுடிகிறது. 'பெற்றெடுப்பது தனது முதற்கடமை, சான்றோனாக ஆக்குதல் தந்தையின் கடமை, வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் வேந்தனின் கடமை, ஒளி வாளைச் சுழற்றிப் போரில் அஞ்சாது யானையைக் கொன்று வென்று திரும்புதல் காளையின் கடமை' என்று ஒவ்வொருவருக்குரிய கடமையை எடுத்துக் கூறுவதும் **துணிந்த செயலைப்** புலப்படுத்துவதாகவே அமைகிறது.

வெற்றி பெற்ற மன்னனைப் போற்றிய நிலையில், தோல்வி அடைந்த மன்னனை 'நல்லவன்' எனக் கூறிய சான்றாண்மைத் துணியை,

‘நின்னினும் நல்லன் அன்றே
கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை,
மிகப் புகழ் உலகம் எய்தி,
புறப்புண் நாணி, வடக்கிருந் தோனே?’ ¹³²

வெண்ணிக் குயத்தியாரின் இப்பாடல் காட்டுகிறது. சோழர்குல மரபில் வந்த கரிகாற் பெருவளத்தான் வெற்றி பெற்றிருப்பினும், சேரர் குடியில் வந்த பெருஞ்சேரலாதன் புறப்புண்பட்டதால் நாணமடைந்து வடக்கிருந்து உயிர்விட்டதால் ‘அவன் உன்னைக் காட்டிலும் நல்லவன்’ என்று பெருஞ்சேரலாதன் குறித்து கரிகாற் பெருவளத்தானிடம் வெண்ணிக் குயத்தியார் கூறுகிறார். ஒரு மன்னனிடம் மற்றொரு மன்னன் நல்லவன் எனக்கூறும் துணிவு பெண்பாற் புலவர்களுக்கு அமைந்திருந்த நிலையை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

பரத்தையர் குறித்து தலைவனுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கும் தலைவியை காட்சிப்படுத்துவதாக ஓக்கூர் மாசாத்தியாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘பைதற் பிள்ளைக் கிளைபயிர்ந் தாஅங்கு
இன்னாது இசைக்கும் அம்பலொடு
வாரல், வாழியர்! ஐய எம் தெருவே.’ ¹³³

இப்பாடலில் ‘நீயும் உன்னுடைய பரத்தையரும் துயரம் தருகின்ற பழிச்சொற்களுடன் எம்முடைய வீதியில் இனிமேல் வராமல் இருப்பீராக’ என்று தலைவி தலைவனிடம் உரைப்பதிலிருந்து பரத்தமை எதிர்ப்பையும், தலைவியின் கோப உணர்வையும், அவ்வுணர்வின் வெளிப்பாட்டுடன் கூடிய துணியையும் இதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

போருக்குச் சென்ற அனைவரும் திரும்பியும், தன் மகன் திரும்பி வராத நிலையில் தாயின் துணியைக் குறித்து வெள்ளைமாளர் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘வேந்து உடன்று எறிவான் கொல்லோ
நெடிதுவந் தன்றால் நெடுந்தகை தேரே?’ ¹³⁴

‘போர் முடிந்த சூழலில் கல்லென்ற ஆரவாரம் கேட்கிறது. என் மகன் தேர் மட்டும் நீண்ட நேரமாகியும் வரவில்லை. இந்த நெடுந்தகை, பகைவேந்தரை வென்றழித்தே மீள்வான் போலும்’ என்று, தன் மகன் வராத சூழலிலும் மறமாண்பை உடைய தாயின் துணிவைக் காட்டுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

3.5.7.4. (ஈ) துன்பத்திலும் துணிவு

பிரிவின் துன்ப நிலையிலும் காமம் குறித்த பதிவுகளைத் துணிவுடனும் தடைகளற்ற விவரிப்புக்களுடனும் கூறும் நிலையைச் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. தலைவன் பிரிவால் தனக்கேற்பட்ட காமநோயின் தன்மையைக் கூறும் நிலைமை,

‘இருப்பின்எம் அளவைத்து அன்றே; வருத்தி
வான்றோய் வற்றே, காமம்;
சான்றோர் அல்லர், யாம்மீஇ யோரே’¹³⁴

ஒளவையாரின் பாடல் பதிவு செய்கிறது. ‘தலைவரை நினைத்தால், நம்மை நினையாதவராக அவர் பிரிந்திருப்பதை எண்ணியவுடன் மனம் நோகத் தொடங்கிவிடும். அதன் பொருட்டு அவரை நினையாமல் இருக்கும் நிலைக்கும் எனது ஆற்றல் கட்டுப்படுவதில்லை. அதனால் எனது காமநோயோ வருத்தமுற்று விண்ணளாவி வளர்கின்றது?’ என்று தலைவி கூறுகிறாள்.

தனது காமநோயின் ஆற்றவியலாத தன்மையை துன்பநிலையிலும் தலைவி துணிவுடன் கூறுகிறாள்.

தலைவி தனக்குள் ஏற்பட்ட காமவுணர்வை துணிவுடன் வெளிப்படுத்துவதை ஒளவையாரின், இப்பாடல் சுட்டுகிறது.

‘பல்புங் கானலும் அல்கின் றன்றே;
இனமணி ஒலிப்ப, பொழுதுபடப் பூட்டி,
மெய்ம்மலி காமத்து யாத்தொழுது ஒழிய’¹³⁵

‘என்னுடலில் காமம் பொங்கி வரும் நிலையிலும், தலைவரை வழி அனுப்பி வைத்தோம். அவருடைய தேர் சென்று புறத்தே மறைந்தது. தேனை உண்டு

வண்டுகள் ஒலிக்கும் மலர் மாலையை மார்பில் அணிந்தவரும், மின்னல் போல ஒளிவிடும் வளைந்த அணிகலன்களை அணிந்தவருமான தலைவரோடு நாம் இனிமையாக இருந்து விளையாடிய இக்கடற்கரைச் சோலையானது நமக்கு எவ்வாறு அமையுமோ?’ என்று தனக்குள் பெருகிய காமவுணர்வினால் ஏற்படும் துன்பமான சூழலைத் தலைவி தனது தடைகளற்ற விவரிப்பால் **துணிவுடன்** விளக்குவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

தலைவன் மீது கொண்ட காமவுணர்வைக் குறித்து மற்றொரு பாடலும் ஔவையாரின் பதிவுகளில் இடம்பெற்றுள்ளது.

‘விரல்கவர்ந்து உழந்த கவர்வின் நல்யாழ்
யாமம் உய்யாமை நின்றது
காமம் பெரிதே; களைஞரோ இலரே!’¹³⁶

இப்பாடலில், ‘திங்களும் வானத்தில் தோன்றுகிறது. கடலும் பொங்கும் அலையோடு ஒலிக்கிறது. கடற்கரைச் சோலையில் பூக்களும் மலர்ந்து நறுமணத்தை வீசுகிறது. அன்றில் பறவையோ வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் என் பக்கத்தில் வந்து எலும்புருக்கக் கத்துகிறது.

இவையனைத்தையும் விட, நல்ல யாமும் நான் உயிர் வாழாதவாறு யாமம் வரை இசைக்கப்படுகிறது. இவை யாவற்றாலும் என் காமம் பெரிதாகிறது. அக்காமத்தைக் களையும் தலைவர் அருகில் இல்லை’ என்று தலைவன் தன்னுடன் இல்லாத நிலையை தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவன்பால் பெருகிய காமவுணர்வை, துன்பச் சூழலிலும் துணிந்து கூறுகிறாள்.

தன் காமவுணர்வே தன்னிலையை மற்றவருக்குப் புலப்படுத்தும் திறனை,

‘இடைபிறர் அறிதல் அஞ்சிமறை கரந்து,
பேஎய் கண்ட கனவின், பல்மாண்
நுண்ணிதின் இயைந்த காமம் வென்வேல்,
மறம்மிரு தானை, பசம்புண், பொறையன்’¹³⁷

ஓளவையாரின் இப்பாடல் காட்டுகிறது. ‘தன்னிலையை மற்றவர் அறிந்துகொள்வர் என்பதற்கு அஞ்சி பேயைக் கனவில் கண்டதைப் பிறரிடம் கூறாதது போன்று, நாம் நமது ஆற்றாமையை மறைத்து வைத்தோம். எனினும், பல சிறப்புகளையுடைய காமம் நம்மையும் அறியாதபடி மற்றவர்க்குப் புலனாகியது’ என்றும், அத்தன்மையின் துயரம் போக்க தலைவர் சென்ற வழியிலேயே செல்லத் துணிந்துள்ளதாகவும் தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவி தன் காமவுணர்வினால் ஏற்பட்ட **துன்பநிலையால்** தலைவனைத் தேடிச் செல்லத் **துணியும் திறனை** இதனூடாக உணரமுடிகிறது.

தலைவியின் காமவுணர்வை வெள்ளிவிதியாரின் பாடலிலும் காணமுடிகிறது.

‘எனக்கும் ஆகாது, என்னைக்கும் உதவாது,
பசலை உணீஇயர் வேண்டும்
திதிலை அல்குல் என்மாமைக் கவினே.’¹³⁸

இப்பாடலில் ‘நல்ல பசுவின் இன்சுவைப் பாலானது, அதன் கன்றாலும் உண்ணப்படாமல் பாத்திரத்திலும் கறக்கப்படாமல் நிலத்தில் சிந்தி வீணாவதைப் போல, அல்குலின் பேரழகு எனக்கும் பயனின்றி, என் தலைவனுக்கும் உதவாமல் தேமலைப் பெற்று, பசலை உண்ணும் நிலையைப் பெற்று விட்டதாக’ தலைவி கூறுகிறாள்.

தலைவன் பிரிவால் ஏற்பட்ட **துன்பச் சூழலிலும்** தன்னழகின் பயனின்மை குறித்தும், அல்குல் மற்றும் காமவுணர்வின் நிலைப்பாட்டையும் தலைவி **துணிவுடன்** பதிவு செய்த திறனை இதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

தலைவியின் காமநோயைப் போக்கும் மருந்து தலைவனின் மார்பைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று தலைவி எண்ணுவதாக அள்ளூர் நன்முல்லையாரின்,

‘ஊழ்ப்படு முதுகாய் உழையினம் கவரும்
அரும்பனி அற்சிரம் தீர்க்கும்
மருந்து பிறிது இல்லை அவர்மணந்த மார்பே’¹³⁹

என்னும் பாடல் அமைந்துள்ளது. ‘பனிபடரும் முன்பனிக் காலத்தால் உண்டாகும் துன்பத்தைப் போக்கும் மருந்து, நான் மணந்த தலைவனின் மார்பேயன்றி வேறு எதுவும் இல்லை’ எனத் தலைவி கூறுகிறாள். தலைவி தலைவன் மீதான காதலை **பிரிவின் துன்பமான சூழலிலும் துணிந்து கூறுவதை** இப்பாடல் காட்டுகிறது.

கணவன் இறந்தவுடன் கைம்மை நோன்பை மேற்கொள்வதை விட தானும் இறப்பதே மேல் என்று சான்றோரை நோக்கித் துணிந்து கேட்பதாக பூதப்பாண்டியன் தேவியாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘உயவல் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ;
நுமக்கு அரி தாகுகதில்ல; எமக்கு எம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென, அரும்பு அற
வள் இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
நள் இரும் பொய்கையும் நீயும் ஓரற்றே!’ ¹⁴⁰

‘நெய் கலவாத நீர்ச்சோறு, எள் துவையல் ஆகியவற்றை உண்டும், பாய் இல்லாமல் பருக்கைக் கல் மேல் படுத்தும் கைம்மை நோன்பை மேற்கொள்ளும் பெண்டிர் நான் அல்லேன். இந்நோன்பை மேற்கொள்வதை விட, கணவன் மாய்ந்த ஈமத்தீயே எமக்கு இதழ் மலர்ந்த தாமரையின் தண்ணீர்ப் பொய்கையின் நீர்போல் இன்பம் அளிக்கிறது’ என்று தேவியார் கூறுகிறார். கணவன் இறந்த **துன்பமான நிலையிலும்** சான்றோரை நோக்கித் **துணிந்து பேசும்** தேவியாரை பாடல் பதிவுசெய்துள்ளது.

கைம்மை நோன்பை மேற்கொள்வதைவிட இறப்பதே மேல் என்றுக் கூறும் நிலையை,

‘இவண் உறை வாழ்க்கையோ, அரிதே! யானும்
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வார,
தொன்றுதாம் உடுத்த அம் பகைத் தெரியற்’ ¹⁴¹

என்னும் மாறோக்கத்து நப்பசலையாரின் பாடல் வழி அறியலாம். போரில், மார்பில் புண்பட்டு இறக்கும் நிலையில் உள்ள கணவனின் நிலையைக் கூறி,

அவனது கொடைப் பண்பினையும் எடுத்துரைத்து, கணவன் இறந்தவுடன் மயிர் மழித்து, அல்லியரிசி உண்டு கைம்மை நோன்பை ஏற்பதைவிட தானும் இறப்பதே மேல் என்றுரைக்கும் **துணிவு நிலையை** இப்பாடலில் காணலாம்.

தான் தலைவன் அருகில் இருந்தும் உடல் தழுவாமையால் ஏற்பட்ட மனவுணர்வை பெருங்கோழிநாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார் கூறுகிறார்.

‘என்னை, புற்கைஉண்டும் பெருந்தோ என்னே;
யாமே, புறஞ் சிறை இருந்தும் பொன் அன்னமே;’¹⁴²

இப்பாடலில், வேலிப்புறத்திலிருந்து பலமுறை தலைவனைக் கண்டாலும், உடலால் தழுவாமையால் பசலை நோய் ஆட்கொண்ட திறனையும், தலைவனின் போர்க்களச் சிறப்பையும் பாடல் கூறுகிறது. உடல் தழுவாத நிலையைக் குறித்து **தயக்கமின்றி** வெளிப்படையாக தலைவி கூறுவதிலிருந்து நக்கண்ணையாரின் **துணிவு** உணரப்படுகிறது.

தலைவி தமது காமவுணர்வைப் பதிவு செய்வதாக வெள்ளிவீதியாரின் பாடலும் அமைந்துள்ளது.

‘தீம்புனல் நெரிதர வீந்து உக்காஅங்கு
தாங்கும் அளவைத் தாங்கி
காமம் நெரிதரக் கைந்நில் லாதே’¹⁴³

தாங்கும் வரை தாங்கிக் காமம் மிகுந்து தாக்குவதால், நாணம் தன்னிடம் இல்லாமல் அழிந்து விடுவதாகத் தலைவி கூறுகிறாள். தனது காமம் சார்ந்த உணர்வை **நாணம் என்பதினூடாக மறைக்காமல் துணிவுடன்** வெளிப்படுத்தும் ஆளுமை கொண்டவர்களாகச் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்துள்ளனர்.

இவ்வாறு, தன் மனவுணர்வுகளையும், காமம் குறித்த பதிவுகளையும், துயரம் நிறைந்த சூழலிலும் தடைகளற்ற விவரிப்புகளுடன் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் பதிவு செய்திருப்பது அவர்களுக்கான துணியைப் புலப்படுத்துகிறது.

3.5.7.5. (உ) அச்சத்தை வெளிப்படுத்தல்

பிரிவை உணர்த்தும் நிலையிலும் அச்சத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘குக்க’வெனக் கோழி கூவியதும், அதன் விளைவாக தனது தோளைத் தோயும் காதலரைப் பிரிக்கும் கூர்வாள் போல வைகறையும் வந்ததென எண்ணி, தனது தூய நெஞ்சம் அஞ்சியதாக, தனது அச்சத்தைப் பதிவு செய்வதாக தலைவியின் கூற்று அமைந்துள்ளது.

“குக்க’ என்றது கோழி; அதன்எதிர்
துட்கென் றன்று என்தூஉ நெஞ்சம்
தோள்தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்
வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே’ ¹⁴⁴

தலைவனைப் பிரியும் நிலையை எண்ணி தலைவி **அச்சம் கொண்ட நிலையை** இப்பாடல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

தலைவன் வரும் செய்தியை அறிந்தும் தனது நெஞ்சம் நடுக்கம் கொண்டதைத் தலைவி கூறுவதாக குமிழிஞாழலார் நப்பசலையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘ஓடுங்குசர் ஓதி நினக்கும் அற்றோ?
நடுங்கின்று அளித்துஎன் நிறைஇல் நெஞ்சம்
அடும்புகொடி சிதைய வாங்கி, கொடுங்கழிக்
குப்பை வெண்மறை பக்கம் சேர்த்தி,’ ¹⁴⁵

‘இதுவரை, தலைவனின் தேர் இரவுக் காலங்களில் மெல்லச் செலுத்தப் பட்டது. இன்று பகலிலேயே அந்தத் தேர் பாய்கின்ற வேகத்தால் சிறப்புற்று மறையாமல், ஒல் என ஆரவாரம் செய்யும் ஏவல் இளைஞருடன், வலிய வாயால் ஒலியெழுப்பும் சிறிய ஊர் மங்கையர் காணும்படியாய் வந்தது. இச்செய்தியைக் கேட்டு இது நன்மையானதாகவும் இருக்கலாம் என எண்ணாமல் என் நெஞ்சம் நடுங்கியது’ எனத் **தலைவி தனது அச்சத்தைக் கூறுகிறாள்.**

3.5.7.6. (ஊ) விரும்பாததை விளக்குதல்

பிரிவு நிலையில் தலைவனைக் குறித்து தோழி கூறிய கருத்தில் தலைவிக்கு விருப்பமற்ற சூழலை விளக்குவதை,

‘இன்உயிர் கழியினும் உரையல் அவர்நமக்கு
அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ தோழி
புலவி அஃது எவனோ, அன்பிலங் கடையே?’ ¹⁴⁶

என்னும் அள்ளூர் நன்முல்லையார் பாடல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ‘நலம் குலையவும், மேனியழகு வாடிடவும், சிறந்த இன்னுயிரே பிரிந்தாலும் தலைவர் மீது அன்பு கொள்க எனும் பிரிவுரை மட்டும் இனி தன்னிடம் கூற வேண்டாம்’ என்றும், ‘தாய் தந்தையைப் போன்ற அவரிடம் அன்பில்லாமல் ஊடல் கொள்வதில் பயனில்லை’ என்றும் தலைவி கூறுகிறாள். தோழி கூறும் பிரிவுரையை **விரும்பாதவளாய்** தலைவி நிற்கும் நிலை இதனூடாகத் தெரிகிறது.

தலைவியின் விருப்பமற்ற நிலையைக் கூறுவதாக மற்றொரு பாடலும் அமைந்துள்ளது.

‘யான்எவன் செய்கோ? என்றி யான் அது
நகை என உணரேன் ஆயின்
என்ஆ குவைகொல் நன்னுதல் நீயே’ ¹⁴⁷

‘அருவியின் அருகில் வளர்ந்த வேங்கை மரங்களையுடைய மலைநாட்டுத் தலைவனுக்கு நான் என்ன சொல்லி மனத்தை மாற்ற முடியும் என்று நீ சொல்கிறாய். நீ கூறியதை நான் விளையாட்டுப் பேச்சாக நினைக்காவிடில் உனது நிலைதான் பழிக்கத்தக்கதாகும். தலைவன் அப்படியில்லை’ என்று தலைவி தோழியிடம் கூறுவதிலிருந்து தோழியின் கூற்றைத் **தலைவி விரும்பவில்லை** என்பதை உணரமுடிகிறது.

தலைவியின் துயர நிலைக்குத் தலைவன் பிரிவே காரணமென அறியாமல் வெறியாடலை நிகழ்த்தும் தாய்க்கு, அதனை விரும்பாததையும், பயனற்ற நிலையையும் கூறுவதாக வெறிபாடிய காமக்கண்ணியாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘இனிய உள்ளம் இன்னா ஆக,
முனிதக நிறுத்த நல்கம் எவ்வம்
சூர்உறை வெற்பன் மார்புஉறத் தணிதல்
அறிந்தனள் அல்லள், அன்னை; வார்கோல்’¹⁴⁸

இப்பாடலில், ‘எனது வருத்தம் தலைவன் மார்பை மீண்டும் பொருதலால் தணியும் என்பதை அறியாமல் தாயானவள் வெறியாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறாள். அவ்வாறு வேலனுக்கு வெறியாடிய பின்பும் எம் நிலை முன்புபோலச் சிறப்படையாது போனால், இந்தக் களவொழுக்கம் பலரும் தூற்றுமாறு வெளிப்படாதிருத்தல் அரிதேயாகும்.

தலைவனால் ஏற்பட்ட இத்துயர் முருகனருளால் தீர்ந்தாலும், நான் அடைந்த துன்பம் வேறொன்றால் உண்டானது எனத் தலைவன் கருதினால் பின்பு நான் உயிர் வாழ்ந்திருத்தல் அதைவிட அரிய துன்பமாகிவிடும்’ எனத் தலைவியின் எண்ணமானது **வெறியாடலை விரும்பாத நிலையை** விளக்குவதைக் காணமுடிகிறது.

இவ்வாறு சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களினூடாக மனம் குறித்த தரவுகள், உணர்வுகளின் வேறுபாடுகள், ஆளுமைப் பண்புகள் ஆகியவை குறித்த பதிவுகளைக் காண்பதோடு, ‘நிலைமாற்றம், படைத்து மொழிதல், பின்னோக்கம், உணர்வு ஒதுக்கம், தொடர்பு அறுதல், எதிர்வினை அமைப்பு, செயல் ஆளுமைத்திறன் ஆகிய ஏழு உளவியல் கோட்பாடுகளைப் புலப்படுத்தும் திறனையும் இவ்வியலின் மூலம் அறியலாம்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ந.சி.கந்தையா; தமிழ் அகராதி; ப.782
2. புறம்; பா. 165
3. குறள்; மக்கட்பேறு- 68
4. கம்பராமாயணம்;பாலகாண்டம் - திரு அவதாரப் படலம்; பா. 33
5. மேலது; கிட்கிந்தா காண்டம் - வாலி வதைப் படலம்; பா. 118
6. திருநாவுக்கரசர்; தேவாரம் -1-81-4
7. கம்பராமாயணம்; கிட்கிந்தா காண்டம் - நட்புக் கோட் படலம்; பா 18
8. கரு.நாகராசன்; தமிழரின் மனம் பற்றிய கோட்பாடு; ப.28
9. மேலது; ப.34
10. மேலது; 52
11. இரா. செல்வகணபதி; தமிழ் இலக்கியங்களில் சில புதிய பார்வைகள் - ப.158
12. தொல்; மரபியல்; நூ.571
13. மேலது; பொருள்; நூ.950
14. மேலது; நூ.949
15. மேலது; நூ.960
16. நற்றி; பா.24
17. மேலது; பா.262
18. குறும்; பா.400
19. பரி; 17-37
20. புறம்; 183-4
21. திருமுருகாற்றுப்படை; அடி-134
22. குறிஞ்சிப்பாட்டு; அடி-134
23. மேலது;அடி-169

24. குறும்; பா.31
25. நற்றி; பா.371
26. குறும்; பா.50
27. நற்றி; பா.295
28. குறும்; பா.299
29. அகம்; பா.22
30. நற்றி; பா.304
31. அகம்; பா.147
32. குறும்; பா.287
33. குறும்; பா.186
34. குறும்; பா.35
35. மேலது; பா.261
36. மேலது; பா.365
37. நற்றி; பா.381
38. குறும்; பா.28
39. மேலது; பா.43
40. மேலது;பா.197
41. குறும்; பா.29
42. குறும்; பா.325
43. மேலது; பா.118
44. மேலது; பா.171
45. அகம்; பா.217
46. புறம்; பா.235
47. புறம்; பா.290
48. மேலது; பா.311
49. மேலது;பா.315

50. மேலது;பா.392
51. மேலது;பா.93
52. பதி; ஆறாம்பத்து; 53
53. புறம்; பா.99.
54. புறம்; பா.11
55. மேலது; பா.112
56. நற்றி; பா.312
57. மேலது; பா.357
58. குறும்; பா.30
59. நற்றி; பா. 87
60. குறும்; பா.200
61. புறம்; பா. 251
62. மேலது; பா.252
63. குறும்; பா.178
64. புறம்; பா. 87
65. மேலது;பா.88
66. மேலது;பா.89
67. மேலது;பா.90
68. மேலது;பா.92
69. மேலது;பா.101
70. மேலது;பா.86
71. மேலது;பா.85
72. மேலது;பா.299
73. நற்றி; பா.90
74. குறும்; பா.158
75. நற்றி;பா.70

76. மேலது; பா.335
77. மேலது; பா.348
78. குறும்; பா.91.
79. குறும்; பா.203
80. புறம்; பா.279
81. மேலது; பா. 278
82. மேலது; பா.286
83. மேலது; பா. 295
84. மேலது; 94
85. மேலது; பா.180
86. புறம்; பா.96
87. புறம்; பா.140
88. பதி; பா.6-56
89. குறும்; பா.210
90. குறும்; பா.388
91. குறும்; பா.180
92. நற்றி; பா.281
93. அகம்; பா.163
94. மேலது; பா.32
95. நற்றி; பா.390
96. நற்றி; பா.47
97. மேலது; பா.47
98. அகம்; பா.362
99. நற்றி; பா.268
100. மேலது; பா.243
102. அகம்; பா.273

103. குறும்;பா.15
104. மேலது;பா.364
105. மேலது; பா. 80
106. புறம்; பா.269
107. அகம்; பா.252
108. மேலது; பா.324
109. மேலது; பா.384
110. குறும்; பா.220
111. மேலது;பா.275
112. மேலது;பா.23
113. புறம்;பா.91
114. மேலது;பா.100
115. மேலது;பா.102
116. மேலது;103
117. மேலது; பா37, 39, 126, 174, 383
118. மேலது; பா.51, 54, 55, 59
119. புறம்; பா.37
120. குறும்; பா.32
121. மேலது;பா.67
122. மேலது; பா.140
123. புறம்; பா.232
124. மேலது;பா.95
125. புறம்; பா.97
126. மேலது; பா.104

127. மேலது;பா.187
128. மேலது; பா.206
129. மேலது; பா.367
130. மேலது; பா.312
131. மேலது;பா.66
132. குறும்; பா.139
133. புறம்; பா. 296
134. குறும்; பா.102
135. நற்றி; பா.187
136. மேலது;பா.235
137. அகம்; பா.303
138. குறும்; பா.27
139. மேலது; பா.68
140. புறம்;பா.246
141. மேலது;பா.280
142. மேலது;பா.84
143. குறும்; பா.149
144. மேலது; பா.157
145. அகம்;பா.160
146. குறும்;பா.93
147. மேலது;பா.96
148. அகம்;பா.98

தொகுப்புரை

- இலக்கியமும் உளவியலும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவை. மனித வாழ்க்கைக் கூறுகளை இலக்கியமும், அம்மனிதனின் பல்வேறு இயல்புகளை உளவியலும் எடுத்துரைக்கின்றன.
- மனித உள்ளத்தின் உணர்வே (Human Psychology) அனைத்து அறிவியல் மற்றும் கலைகளுக்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன. அத்தகைய உள்ளத்தின் வழிமுறைகளை ஆராய்கின்ற உளவியல், இலக்கியம் பற்றிய ஆய்விற்கு ஏற்புடையதாக அமைகிறது.
- தொடக்க நிலையில் உளவியல் தத்துவ அடிப்படையிலேயே அமைந்திருந்தன. பின்பு இயற்கை, சமுதாயம் ஆகியவை குறித்தும், மனிதனை மையமாகக் கொண்ட செயற்பாடுகளான அரசியல், படைப்பாக்கம், மருத்துவம், அறிவியல் ஆகியவை பற்றியும் ஆய்வுகள் தொடர்ந்தன.
- அறிவியலுக்கு முந்தைய உளவியல், தத்துவ அடிப்படையிலும்; அறிவியல் அடிப்படையிலான உளவியல், உள்ளத்தை அணுகும் முறையிலும் அமைந்தன. இந்நிலை 16-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தொடக்க நிலையாகவும், 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்ச்சி நிலையையும் எட்டியுள்ளது.
- “16 ஆம் நூற்றாண்டில்” **தெக்கார்தே** ஏற்படுத்திய உடல்-உள்ளம் உறவுநிலை குறித்த தாக்கங்கள் பல நாடுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.
- இவர் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் இணை நிலைகள் இருப்பதாகவும், அவை ஒழுங்கமைந்த உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்வதாகவும் கூறியிருக்கிறார். அதாவது ஒன்றின் பாதிப்பு மற்றொன்றிலும் ஏற்படுகிறது என்கிறார்.
- ‘**லிப்னைசின்**’ புலப்படா மனத்தின் தன்மைகளை விளக்கிக் கூறுகிறார்.
- ‘**ஜான் லாக்**’ என்பவர் உளவியல் அணுகுமுறையில் புதிய நிலையைக் கண்டுணர்ந்தார். புற உலகின் அனுபவங்களே அறிவை உருவாக்குகின்றன என்று கூறினார்.

- அறிவியலில் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என இருப்பதாகவும்; அதில் படம், திட உருவம், எண்ணிக்கை அமைப்பு ஆகியவை முதல் நிலை அறிவு சார்ந்தவை எனவும்; வண்ணம், சுவை, ஒளி முதலியவை இரண்டாம் நிலை அறிவு சார்ந்தவையென்றும் கூறுகிறார்.
- ஜான் லாக்கை **பட்டறிவு உளவியலின் தந்தை** (Father of empirical psychology) என்று அறிவியல் உலகம் கூறுகிறது.
- ஜான் லாக்கைத் தொடர்ந்து **பெர்கிலி, ஹ்யூம், காண்ட், ஹார்ட்லி** ஆகியோர் உளவியலின் அடையாளங்களைப் பதிவு செய்தனர்.
- “17-ஆம் நூற்றாண்டில்” உளவியல் தத்துவத்தை விடுத்து இயைபு வாதத்தோடு தொடர்புடையதாகக் காட்டப்படுகிறது.
- நனவின் சிந்தனைகளும், கருத்தாக்கங்களும் மனத்தினுள் ஏற்படுகின்ற தொடர்புகளை விளக்குவதே இயைபு வாதத்தின் சாரமாகும்.
- உள்ளம்-உடல் ஆகியவற்றிற்கான இயைபு விதியை முதலில் ஏற்படுத்தியவர் ஹார்ட்லி ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து **தாமஸ் ப்ரெவுன், ஜான் மில், ஸ்பென்சர்** ஆகியோர் உளவியல் பற்றிய கருத்தாக்கங்களைப் பகுத்தறிந்து வழங்கினார்கள்.
- “18-ஆம் நூற்றாண்டில்” உளவியல், அறிவியல் முறையிலான மெய்மைகளை வழங்கியது. இந்நூற்றாண்டின் உளவியல் சிந்தனைகளை வளர்த்தவர்களில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்களாக விளங்குகின்றனர்.
- **கிரிஸ்டியன் வுல்ப்** என்பவர், உள்ளம் என்பது நுண்பொருள் எனவும் பகுத்தறிதல், நினைவுபடுத்துதல், தீர்வு செய்தல் முதலிய உள்ளத்தின் ஆற்றல்கள் வெளிப்படுகின்ற விதத்தினையும் கூறினார்.
- **ஹெர்பர்ட்** என்பவர் உள்ளத்தின் ஒவ்வொரு எண்ணத்திற்கும் தனித்தனியே ஆற்றல்கள் இருப்பதாகக் கூறினார்.
- மேலும், உள்ளத்தின் மேல்மட்ட எண்ணங்கள் வலிமையற்றவையெனவும், கீழ்மட்ட எண்ணங்கள் வலிமையுடையவையெனவும்,

இவ்விரு வகை எண்ணங்களுக்கிடையில் ஏற்படுகின்ற போராட்டமே உள வாழ்க்கை என்றும் கருதினார். இக்கருத்திற்குப் பின்னர் எண்ணங்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது.

- ஹெர்பார்ட் கூறிய எண்ணங்களின் வலிமையை **ஃப்ராய்டின்** உளப்பகுப்பாய்வுக் கொள்கையிலும் காணலாம்.
- “19-ஆம் நூற்றாண்டில்” உளவியல் அறிவியல் முறையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.
- இக்காலக்கட்டத்தில் உளவியல், கருத்தாக்கங்கள் குறித்துப் பலர் பல கருத்துக்களைக் கூறினாலும் ஃப்ராய்டுடைய ஆய்வு முறையும், கருத்துக்களுமே செல்வாக்குப் பெற்றதாக அமைந்தது.
- இவரது ஆய்வு முறை ‘ஃப்ராய்டிசம்’ என்றழைக்கப்பட்டது.
- ஃப்ராய்டின் உளவியல் கொள்கைகள் கலை, இலக்கியம், சமூகம், அறிவியல் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளுக்கும் பொருந்தின.
- இலக்கியத்தைப் பகுத்து ஆய்வு செய்ய உளவியலடிப்படையில் விதிமுறைகளையும், கருத்துக்களையும் கொண்டவைகளாக அவை அமைந்திருந்தன.
- ஃப்ராய்டைத் தொடர்ந்து **கால்யூங்கும்** உளநிலையை,

புற மனம் (Conscious Mind)

தனிமனித நனவிலி மனம் (Personal Conscious Mind)

கூட்டு நனவிலி மனம் (Collective unconscious Mind)

என்று மூன்றாகப் பிரித்துக் கூறினார். இதனூடாக ஆளுமையின் வகைகளை அதன் செயல்பாடுகளின் அடிப்படையில்,

அகமுக நடத்தையினர் (Introvert)

புறமுக நடத்தையினர் (Extrovert)

என்று இருவகையாகப் பிரித்துக் கூறினார்.

- யுங்கைத் தொடர்ந்து **அட்லர்** என்பவர் தனிமனித உளவியல் என்னும் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார்.
- ஃப்ராய்டு, யூங், அட்லர் ஆகிய மூவரும் வகுத்த உளவியல் கோட்பாடுகளினூடாக இலக்கியத்திற்கும், உளவியலுக்கும் உள்ள தொடர்பு அறியமுடிகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்து வந்த நூற்றாண்டுகளில் உளவியலுக்கான கருத்தாக்கங்களும், சிந்தனைகளும் வளர்ச்சி அடைந்தன.
- தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய, காப்பியங்களிலும் உளவியல் கருத்தாக்கங்களைக் காணமுடிகிறது.
- **தொல்காப்பியப்** பொருளதிகாரத்தில் அகம், புறம் பற்றிய செய்திகளை மிகுதியாகக் காணமுடிகிறது.
- **நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர், பேராசிரியர்** ஆகியோரின் மனம் குறித்த பதிவுகளும் உளவியல் கொள்கைகளைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளன.
- **சங்க இலக்கியங்கள்** தமிழரின் மன இயல்புகளை எடுத்துரைக்கும் களமாக அமைகின்றன. சங்கப் பாடல்கள் அனைத்திலும் உளவியல் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகிறது. இந்நிலையைக் காப்பியங்களும் ஏற்று அமைகின்றன.
- இடைக்கால இலக்கியங்களிலும் **உடல், உள்ளம், மனம், ஆன்மா** ஆகியவைகளுக்கான விளக்கங்களைக் காணமுடிகிறது. இக்கால இலக்கியங்களும் உள்ளத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
- படைப்பாளர் உளவியல், படைப்பாக்க உளவியல், இலக்கியம் படைப்போர் அளிக்கும் உளவியல், இலக்கியம் படிப்போர் உளவியல் ஆகிய நான்கும் இலக்கியத்திற்கும் உளவியலுக்கும் உள்ள தொடர்புநிலையைக் காட்டுகிறது.

- கருத்து ஒன்றினை வெளிப்படுத்தும்போது, அந்தக் கணப்பொழுதில் தோன்றும் தற்காப்பு இயங்கு முறையில் மனமானது,

உள்ள முறிவு

உள்ளப் போராட்டம்

உள்ள இறுக்கம்

என்னும் மூன்று நிலைகளினூடாகவும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும். இவை அடிப்படையில் மற்றும் பொதுநிலையில் அமைந்த உளவியல் பகுப்பாகும். இப்பகுப்பினை சங்கப் பாடல்கள் அனைத்திலும் காணலாம்.

- ஒருவரது நடத்தை முறைகள் (Behavioural Patterns) மூலம் நிகழும் மொழிசாராத் தொடர்பே (Non-Verbal Communication) உடல் மொழி எனப்படுகிறது.
- உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் உடலின் நடவடிக்கையே **உடல்மொழி** எனப்படுகிறது.
- இதனையே தொல்காப்பியர் **மெய்ப்பாடு** என்று கூறுகிறார்.
- மெய்ப்பாடு குறித்து **க்ரியா, செந்தமிழ், வின்கலோகா, தமிழ் லெக்சிகன்** முதலிய அகராதிகளில் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- உடல்மொழி என்பது பால் (Sex), பாலினம் (Gender) மற்றும் சமமற்ற மொழிக் கட்டமைப்பைப் பின்புலமாகக் கொண்டு அமைகின்றன.
- **‘பால் (Sex)** என்பது பொது வழக்காகும். ஆணையும், பெண்ணையும் உடற்கூறு அடிப்படையில் விளக்குகிறது. ஆணுக்கென்றும், பெண்ணுக் கென்றும் சில மாறுபட்ட உறுப்புக்கள் அமைத்து அவர்களை இனம் பிரித்துக்காட்டுகிறது. இந்தப் பாகுபாடு இயற்கையால் பிறப்பில் அமைவதாகும்.
- **‘பாலினம்’ (Gender)** என்பது இலக்கண வழக்காகும். இது மனிதன் வகுத்துக் கொண்ட செயற்கைத் தன்மையானது. ஆணுக்கென்றும்,

பெண்ணுக்கென்றும் சில பண்புகளையும், வேலைகளையும், சமூகக் கட்டுத்திட்டங்களையும் வரையறுத்துக் கொள்வதாகும். இச்சொல் வழக்கு மரபு அடிப்படையில்; உளவியல், சமூகவியல், பண்பாட்டியல் அடிப்படையில் ஆண்மை, பெண்மை என்னும் இரண்டையும் வரையறுக்கிறது.

- ஆண்மை, பெண்மை என்னும் இவ்விரண்டில் சமூகத்தால் உருவாக்கப் பட்ட சமமற்ற கருத்துருவாக்கங்களின் அடிப்படையில் ஆணிலிருந்து பெண்ணை வேறுபடுத்திப் பார்ப்பதே **பாலின வேறுபாடு** எனப்படுகிறது.
- இப்பாலின வேறுபாடுகள் குறித்து சமூகவியலார், உளவியலார், மானிட அறிவியலார் மற்றும் பெண்ணியலாளர்கள் பல்வேறு கருத்தாக்கங்களை எடுத்துரைத்துள்ளனர்.
- **சோவால்ட்டர்** என்பவர் பெண்ணியத்தை இலக்கியப்புலத்தோடு இணைத்து ஆராய்ந்தார்.
- அவர் பெண்சார் எழுத்துக்களை பெண்மை நிலை, பெண்ணிய நிலை, பெண் நிலை என்னும் மூன்று நிலைகளில் ஆராய்ந்தார்.
- இவரது கருத்துக்கள் பெண்ணுடலின் அடையாளப் பதிவுகளாக அமைந்திருந்தது.
- இக்கருத்துருவாக்கம் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களிலும் காணமுடிகிறது.
- சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் தங்களது பாடல்களில் **பெண்ணுடலின் அடையாளங்களை** எவ்விதத் தயக்கமும், அச்ச உணர்வுகளும் இன்றிப் பதிவு செய்துள்ளனர்.
- ஆண், பெண் வேறுபாடு பால் அடிப்படையில் மட்டும் அமையாமல் அதன் தாக்கம் மொழி நிலைகளிலும் காணமுடிகிறது.
- சமூக மொழியியல் மொழிக்கும், சமூகத்திற்குமான உறவுகள் குறித்து ஆய்வு செய்த போது மொழிக் கட்டமைப்பும், மொழித் தொடர்நிலை

வாதமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது. அத்தகைய மொழிக் கட்டமைப்பின் கருத்தை, **மனிதப் பயன்பாட்டிற்குத் தக அமையும் பெயர்கள், சிந்தனையின்வழி மொழி உருப்பெறல்** என்னும் இரண்டு நிலைகளில் பகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

- சமுதாயத்தில் பெண்களின் சமூகத் தகுதியையும் அவர்களின் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் கற்பிதங்களையும் மொழியை ஆராய்வதனுடாக அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. இதன் பின்புலத்தில் **மொழி அடிப்படையில் பெண்களை இழிவுபடுத்தும் பெரும்பான்மையான ஆண்களின் ஆதிக்கப்போக்கையும், தாழ்வு மொழி வழக்குகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட மொழி வடிவம் குறித்தும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.**
- மொழி நிலையிலும் சமமற்ற பால் பேதங்களுடனே சமூகம் விளங்குவதை இம்மொழி அமைப்பு விளக்குகிறது.
- பெண்ணியலாளர்கள் இக்கருதுகோளை மையமாகக் கொண்டே, மொழியையும் அதன் அமைப்பையும் மாற்றுவதன் ஊடாகச் சமூகத்தில் சமத்துவம் ஏற்படும் என்றும், மொழியில் உள்ள சொற்களும், கருத்தமைவுகளும் மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் கருதி அவர்களின் செயல்பாடுகளை மொழியை நோக்கியதாக அமைத்தனர்.
- இத்தகைய மொழி வேறுபாட்டினை தமிழ் இலக்கியங்களிலும் காண முடிகிறது.
- திணைக் கோட்பாடுகளின் உரிப்பொருள்களிலும் **இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், பிரிதல்** போன்றவற்றிலும் பெண்களுக்கே அதிக பாதிப்பு இருப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- இலக்கணத்தில் பெயர்ச் சொற்களைப் பாகுபாடு செய்வதற்கும், எழுவாயை உணர்த்த வரும் இயைபு விசுதிகளுக்காகவும் அமைந்துள்ள

ஐம்பாலிலும் பால் வேறுபாட்டைக் காணலாம்.

- இந்நிலைப்பாட்டை **கணவனைச் சுட்டும் பெயர், பெயருக்கான தலைப்பெழுத்து, பெயர் முன் அடை, சாதிப் பெயர்கள்** மற்றும் **தொழிற் பெயர்களிலும்** ஆண் முதன்மைப்படுத்தப்பட்ட சமமற்ற மொழியின் போக்கினைக் காணலாம்.
- இத்தகைய பல்வேறு வேறுபாட்டின் காரணமாகவே **பெண் உடல் மொழி** என்னும் கருத்துருவாக்கம் உருப்பெற்றது.
- இக்கருத்துருவாக்கத்திற்குப் பின்புலமாகச் **சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் உடல் மொழிக் கூறுகள்** அமைகின்றன.
- வாய்மொழியாக மட்டுமின்றி உடல்மொழியாகவும் பெண்பாற் புலவர்கள் தங்களைக் கட்டமைத்துக் கொண்ட திறன் இதனூடாக அறியமுடிகிறது.
- **குழல், கண், தோல், நுதல்/தலை, முகம், கை, வாய்** ஆகியவற்றின் மூலம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதோடு அமையாமல், பெண்மை உறுப்புக்களான **முலை, அல்குல்** குறித்தும், **காம உணர்வினை** வெளிப்படுத்தக் கூடிய பதிவுகள் என மொழி நிலையில் அவர்களது தடைகளற்ற போக்கினையும் குறித்தும் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.
- ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் பால் அடிப்படையிலும், மொழி நிலையிலும் பெண்களுக்கான ஆளுமைப் பண்புகளைச் சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் உணர்த்தியுள்ளனர். இதனூடாக அவர்களது உள்ளத்திறனும், ஆளுமைப் பண்பும் அறியமுடிகிறது.
- **மனம்** என்னும் சொல் சிந்தை, அகம், இதயம், உளம், உள்ளம், சித்தம், நெஞ்சு என்று பல பொருள் சுட்டும் ஒரு சொல்லாக அமைந்துள்ளதாகத் தமிழ் அகராதி குறிப்பிடுகிறது.

- மனிதனின் மனம் மூளையில் இருப்பதாகவும், இதயத்தின் இடப்பக்கம் இருப்பதாகவும், இரு புருவங்களுக்கு இடையில் இருப்பதாகவும், பல நிலைகளில் மனத்தின் அமைவிடம் குறித்துப் பல்வேறு கருத்துக்களை அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.
- ஓற்றிவு முதல் ஆற்றிவு வரை உள்ள உயிரினங்களைப் பகுத்து, ஆற்றிவு என்பது மனத்தினால் அறிப்படுகிறது என்னும் மனம் குறித்த கோட்பாட்டை **தொல்காப்பியர்** பதிவு செய்துள்ளார்.
- மனம், மனத்தின் இயல்பு, அதன் ஆளுமை குறித்த பதிவுகளையும் தொல்காப்பிய நூல் விளக்குகிறது.
- மனம் சார்ந்த சொல்லாடல்களையும், பதிவுகளையும் சங்க இலக்கியங்களிலும் காணமுடிகிறது.
- சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களிலும் மனம் குறித்தும், அவை சார்ந்த உணர்வுகளுக்கான கருத்தாக்கங்களையும் காணமுடிகிறது.
- அவ்வகை உணர்வுகளுக்கான உளவியல் கோட்பாடுகளாக நிறைமாற்றம், பின்னோக்கம், உணர்வு ஒதுக்கம், தொடர்பு அறுதல், எதிர்வினை அமைப்பு, செயல் ஆளுமைத்திறன், படைத்து மொழிதல் ஆகிய உளவியல் கோட்பாடுகளை சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களோடு ஒப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.
- உடல் அளவிலும், மனதளவிலும் ஏற்படுகின்ற செயல்பாடுகளின் மாற்றமே **நிலைமாற்றம்** எனப்படுகின்றது. அவ்வகை நிலைமாற்றத்தை, **உள்ளநிலை உடல் நிலையாதல்**
உறக்கமின்மை
மனப்போராட்டம்
முதலிய நிலைகளில் பகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.
- உள்ளம் தன்னையறியாமல், தன்னியக்கமாகவும் தன் விருப்ப ஆற்றலையும் மீறி இறந்த காலத்தின் இயல்பிற்குச் செல்லும் நிலையே

பின்னோக்கம் எனப்படுகிறது. இவ்வகைப் பின்னோக்கத்தை,

மன்னர் தொடர்பான பின்னோக்கம்

தந்தை தொடர்பான பின்னோக்கம்

ஒன்றியிருத்தல் தொடர்பான பின்னோக்கம்

கனவு தொடர்பான பின்னோக்கம்

தலைவன் துன்பம் தொடர்பான பின்னோக்கம்

துறவியாக மாறிய காதலன் தொடர்பான பின்னோக்கம்

ஆகிய நிலைகளில் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

- விரும்பத்தகாத துன்பச் சூழலில், அனுபவத்தையும் உணர்ச்சியையும் பிரித்துக் கொண்டு, அனுபவத்தை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதனோடு இயைந்த உணர்வுகளிலிருந்து உள்ளம் ஒதுக்கம் பெறும் முறையே **உணர்வு ஒதுக்கம்** எனப்படுகிறது. இதனை,

போர்ச் சூழலை விரும்பாத உணர்வு ஒதுக்க நிலை

அனுபவத்தால் ஏற்படுகின்ற உணர்வு ஒதுக்க நிலை

ஆகிய நிலைகளில் பகுத்துப் பார்க்கப்பட்டுள்ளன.

- ஒருவர் தன்னிலையை உணராமல், செயற்பாடுகள் தன்னியல்பாகப் பிளவுபடுதலையே **தொடர்பறுதல்** எனப்படுகிறது. இதனை **தன்னிலை மறத்தல்** என்றும் கூறலாம். இந்நிலைப்பாட்டை

தலைவன் பிரிவால் தலைவி தன் நிலையை மறத்தல்

மனம் பிளவுபட்ட நிலையில் தன்னிலை மறத்தல்

ஆகிய நிலைகளில் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

- ஒரு நிகழ்வினால் ஏற்படக்கூடிய உணர்வானது அந்நிகழ்வின் எதிர்வினையாக அமைவது **எதிர்வினை அமைப்பு** எனப்படுகிறது.

இந்நிலையை,

போர் குறித்த எதிர்வினை அமைப்பு

தலைவியின் எதிர்வினை அமைப்பு

மன்னன் குறித்த எதிர்வினை அமைப்பு

ஆகிய நிலைகளில் பகுத்துப்பார்க்கப்பட்டுள்ளன.

- ஒருவர் தனது எண்ணங்களை அல்லது ஆசைகளைப் பிறர்மேல் ஏற்றிக்

கூறுவது **படைத்து மொழிதல்** எனப்படும். இம்மொழிதலை,

தலைவி தன் உறுப்பின் மீது படைத்து மொழிதல்

தலைவி தன் நிலையை தோழியின் மீது படைத்து மொழிதல்

தலைவி தன் நிலையை குயிலின் மீது படைத்து மொழிதல்

தலைவி தன் நிலையை இயற்கையின் மீது படைத்து மொழிதல்

மன்னனின் வீரத்தை கைவாளின் மீது படைத்து மொழிதல்

என்னும் நிலைகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

- மனதில் ஏற்பட்ட உணர்வுகளை உள்ளவாறே வெளிப்படுத்துதல் **செயல்**

ஆளுமைத்திறன் எனப்படும். இவ்வாளுமைத் திறனை,

இயல்பாகப் பேசுதல்

துன்பத்தைப் பேசுதல்

துணிவாகப் பேசுதல்

துன்பத்தில் தூற்றுதல்

அச்சத்தைப் போக்குதல்

விரும்பாததை விளக்குதல்

ஆகிய நிலைகளில் பகுத்துப்பார்த்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

- இவ்வாறு உளவியல் கோட்பாடுகளை சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின்

பாடல்களோடு ஒப்பீடு செய்து விரிவாகத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

எதிர்கால ஆய்வுக் களங்கள்

- சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை உளவியல்
- சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள்: தலைவியரின் உளக்கோட்பாடுகள்
- சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் மொழி வடிவம்
- சங்க இலக்கியங்களில் திணைக் கோட்பாடுகளின் உளவியல் கூறுகள்
- சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் உடல்மொழி அரசியல்

ஆகிய நிலைகளில் பகுப்பாய்வு முறைகளிலும் ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறைகளிலும் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.